

СЪВЕТ ЗА ЕЛЕКТРОННИ МЕДИИ

ПРОТОКОЛ

№ 22

от редовно заседание, състояло се на 12.05.2016 г.

ПРИСЪСТВАТ: Бетина Жотева, Иво Атанасов, Мария Стоянова – председател на СЕМ, Розита Еленова, София Владимирова.

Начало на заседанието 10:00 часа, водено от Мария Стоянова – председателя на СЕМ. Протоколист: Албена Драганова и Магдалена Сергиева.

Изслушване на кандидата Жени Гаджалова.

Мария Стоянова: Добро утро, колеги! Добро утро на гостите! Добро утро и на “Радио Бинар”, благодарение на което продължаваме да правим съпричастни на този разговор за радио, който започнахме вчера и голямата аудитория на вашата медия. Благодаря на г-жа Гаджалова за това, че тя ще открие втория ден от разговора. Заповядайте, г-жо Гаджалова, имате 20 минути да ни запознаете с Вашето виждане за развитието на Българското национално радио.

Жени Гаджалова: Благодаря Ви! Уважаеми членове на Съвета за електронни медии, радиото и в частност БНР е сред най-популярните културно-информационни институции в страната. Дейността му е едно непрекъснато движение към съвършенството, изграждано с колективни усилия и дух на различни генерации творци. Същата се подчинява на няколко основни принципа: Изграждане на свободни и независими програми. Обхващане на различни жанрове, включващи информация, документалистика, литература, музика, спорт и др. Гарантиране на надпартийност и спазване на Етичния кодекс. Съхраняване на природното и културното наследство на страната, съобразено с потребностите на обществото, с цел запазване културната идентичност на държавата. Свободен достъп за изява на етническите групи, запазвайки и насърчавайки толерантност към мултикултурната среда на съвремието. Подпомагане разпространението и разбирането на европейската и световна културна история и постиженията ѝ. Директна комуникация с различни публични и обществени организации за прецизиране на програмната дейност и подбор на предавания (училища, болници, църква, места за изтърпяване на наказания и др.), организации на хора с увреждания и други рискови групи. Предавания за сънародниците извън пределите на страната, за поддържане на българския дух, особено сред подрастващите. В този ред БНР показва, че институцията стои стабилно върху изброените принципи. По отношение на организацията и управлението на БНР предлагам собствена схема, която е посочена в концепцията ми. Към нея трябва да се добави новата РРС Кърджали, открита на 09.05.2016 г. С цел подобряване на работата и издигането на следващ етап, имам като идея следното: Към дирекция “Музика” предлагам да се използва “продуцентско-импресарския принцип” за постигане на по-голяма творческа свобода. Това ще доведе до очаквано редуциране на финансовите разходи по издръжката на БНР, без да пострада качеството. Предлагам създаване на дирекция “Информационни и нови медийни технологии” с оглед постигане на дигитализация на БНР. Предлагам изготвяне на критерии за оценка и схема за кадрово развитие на работещите в БНР. Като излагам програмните си виждания, не мога да пропусна факта, че радиото като първо ефирно комуникационно средство не е загубило значимостта си на обществена медия и днес, нито е обречено на забвение от настъпващите електронни технологии, а оцелява и се развива като обществена потребност, свидетелство за което е откриването на паралелни радиостанции към БТВ и Нова телевизия. Считам, че на радио “Бинар”, което в момента е поставено на

санитарния минимум от сегашното ръководство, трябва да се осигури благоприятна среда за развитие, тъй като то осъществява връзката между новото и старото поколение радиослушатели. Към гореизложеното добавям следното: Програма “Хоризонт” отговаря на интересите на основните социални и възрастови групи в българското общество. В програмата преобладават новинарско-информационни емисии, като по-малко са музикалните такива. Извоюваната позиция на предпочитано радио трябва да се развива, допълва с музикално-информационни предавания, притежаващи атрактивност, конкурентност и съвременна радиостилистика. Програма “Христо Ботев” отделя особено внимание на културата, изкуството и актуалните обществено политически проблеми, като така стои близо до слушателите с по-претенциозен вкус и е особено ценна за тези райони на страната, където достъпът до културни звена като театър, кино или концерти, е технически неосъществим. Особено трябва да се наблегне на съвременните информационни технологии, за осъществяване на пряк ефир към българите в чужбина, където паралелното слушане на майчин език, във всичките му разновидности, помага за съхраняване на българския дух, така както правят другите нации. БНР е пионер в произвеждането на българска радио драматургия. Предлагам възобновяване на редакция “Радиотеатър”. Програмата има възможност да реализира до 52 премиери годишно. Една от основните роли на БНР е да работи насочено за опазването и разпространението на българския книжовен език, към което обществото е в краен дефицит. Предлагам създаването на програмен продукт с дидактическо предназначение, като редовен програмен елемент, какъвто съществува в предаването на БНТ – “Денят започва с култура”. Особено значение добиват и регионалните радиостанции на БНР, изпълняващи ролята на обществено радио в регионите си. В този дух трябва да посоча изграждането на новото РРС в Кърджали, с което се покриват южните райони на страната и се контрабалансира излъчването на радиопрограми от съседни нам страни. Що се касае до технологичното развитие на БНР, трябва да изтъкнем следното. Глобалните промени в начините за доставяне на аудиовизуални програми, свързани с развитието на информационни технологии, измества традиционните линейни форми за наземно и сателитно разпространение в посока широколентов пренос. С цел техническо обновление е необходимо: Бърз преход към модерно технологично оборудване, изцяло в цифрова среда. Унифициране на техническото оборудване. Модернизиране на остарялата техника. Осигуряване бързи и надеждни мрежи за файлов информационен обмен. Осигуряване на единна работна среда и платформа за събиране, редактиране и излъчване на информацията. Изграждане на централизиран цифров архив на звуковия фонд на БНР. Цифровизиране на наличния аналогов фонд на БНР. Изграждане на съвременни музикални постпродукции. Постепенно цифровизиране на продукционните студия в БНР. Финансирането на БНР, що касае фискалната страна на концепцията, се извършва чрез бюджетна субсидия, собствени приходи и европейски средства. БНР максимално бързо да въведе “програмен подход” в бюджетирането си. Най-важната полза, от което е обвързването на всички разходи с постигнатия ефект. Първата стъпка към реализирането на този подход е преразглеждането на функционалната структура на БНР. Дейността на всяка функционална единица трябва да се актуализира в зависимост от формулираните цели. Това може да изисква актуализация на длъжностните характеристики за отделните позиции, съкращаване на дадена позиция или откриване на нова. Следваща стъпка е разграничаването на разходните звена в БНР. Разделянето и анализът на дейността на основните и помощните звена ще спомогне за точно остойностяване на “час програмно време”. А това остойностяване е гръбнакът на бюджетната политика. Доброто финансово управление е пряко свързано с управленската отговорност. Генералният директор на БНР трябва да се ръководи от следните принципи: ефективно и ефикасно разходване на средства; достоверност на счетоводната информация; дейността на БНР да е в синхрон със законодателството; максимална прозрачност при провеждането на обществените поръчки; ангажиране на УС на БНР в процеса на вземане на управленски решения и тяхното

изпълнение; да взаимодейства с отдел “Вътрешен одит”; да инициира план за обучение и квалификация на кадрите; регулярно атестиране на служителите на БНР; въвеждане на конкурсен подход при назначаване на директорите на програми, директорите на РРС и кореспондентите в чужбина; постоянен диалог със синдикатите и свикване на общи събрания. В обобщение на гореизложеното може да се каже, че намиране на верния път към изграждането на цялостна концепция за управлението на БНР изисква като първа стъпка полагане на основен камък – финансирането, върху който да бъде разгърната бъдещата конструкция. Всеки от елементите на тази конструкция носи свои специфични белези и от формална гледна точка, като че ли те са несъвместими. Един внимателен анализ обаче разкрива онази пресечна точка, където те се срещат, а това е финансирането на дейността им. Като човек, боравещ с тази материя и запознат с тънкостите на бюджетирането, откривам богата почва за реализиране на познанията и опита ми в институция от този ранг на БНР. В дългогодишната ми професионална практика винаги съм комбинирала изпълнението на тривиалните и делнични задължения с обогатяване на познанията ми чрез допълнителна квалификация, която да актуализира нивото ми на подготовка, съответстващо на моментното състояние на този профил. Като резултат съм дипломиран специалист по “Икономика – счетоводство и контрол” и “Публична администрация”. Така моите стремежи към реализиране на едно по-висше професионално ниво не са блянове на егоцентричен мечтател, а на реалист, който предлага натрупан практически опит, подплатен със съответстващата теоретична подготовка. Като не пропускам да добавя и престоя ми като главен счетоводител на БНР за периода 2001 – 2007 г., считам, че имам известно предимство в познаване естеството на работа в различните подзвена на структурите на БНР, включително текущите им проблеми, за решаването на които мога да предложа варианти. И за да не звучи горното като рекламно самоизтъкване, позволявам си да отбележа, че и в други сфери на социалния ни живот все повече се налага тенденцията към лансиране на ръководни постове на хора със специфична финансова квалификация. Като например в медицинската сфера, съществено изискване е специалността “Здраве мениджмънт” без задължително притежаването на медицинско образование. Ако се прехвърлим към практиката в други страни, прави впечатление, че издигането на ръководни длъжности в информационните медии не е потомствено право на определена професионална група, представител на която заема освободеното управленческо кресло по чисто инерционен принцип. И без да подценявам журналистическата професия и да надценявам ролята на финансиста, считам, че главната работа на една обществена институция като БНР, базирана върху ясни финансови правила, ще осигурява професионално развитие и творческо спокойствие на работещите в нея. Изграждането на подобна стройна система е наложително и изисква специфични умения и познания, които не се добиват в ход чрез самообразование. В този дух бих желала да не пропусна да отбележа, че решаваща роля за реализиране на всички споменати цели в организацията и дейността на институцията, на целия състав на БНР, без чиито колективни усилия, всякакви индивидуални дейности са обречени. В заключение, предлагайки един добре композиран интелектуален продукт, съдържащ богат опит, познания и виждане за устойчиво развитие на БНР в съответствие с тенденциите при управление на публичните институции, оставам с вярата, че членовете на СЕМ, на база на богатия си професионален опит и широк поглед върху менажирането на обществените медии в европейски мащаб, по достойнство ще оценят възможностите ми да заема длъжността генерален директор на БНР.

Мария Стоянова: Много Ви благодаря, г-жо Гаджалова, за стегнатото изложение! Дори остана време допълнително от предвиденото 20 минути. Сега с колегите ще влезем в директен разговор с Вас. Г-н Атанасов като единственият кавалер ще има възможност пръв да зададе своите въпроси.

Иво Атанасов: Благодаря Ви, г-жо Председател! Уважаема г-жо Гаджалова, Вие сте петият кандидат за генерален директор на БНР, когото изслушваме. Веднага ще кажа, че част от

моите симпатии към Вас се дължат на това, че сте икономист по професия. Не защото и моята специалност е такава, а тъй като медийната сфера е индустрия, един пазар с много остра конкуренция и никак не е излишно този, който оглави националното радио, да има икономически поглед, за да може да съществува успешно БНР, пък и това се отнася за всяка друга медия, на този пазар. Не случайно казах, че сте петият участник, забелязвам много сходни неща, както във Вашата концепция, така и в предишните четири, а и в следващите седем, ние сме ги прочели отдавна, всяка една от тях, и е нормално да има такова сходство, защото става дума за една институция с 80-годишна история, която няма кой знае колко варианти за промяна оттук-нататък, за усъвършенстване, за подобряване и е логично да има сходство във вижданията за развитието по-нататък. Има някои моменти, които Ви отличават от досегашните участници в конкурса, например, една част от тях не виждат ролята на “Радио България”, смятат, че самото му съществуване е абсурдно, особено на фона на новите технологии, но при Вас забелязвам един момент, Вие точно на базата на новите технологии смятате, че радиото може да изиграе много положителна роля, вероятно това е част от неговата обществена функция, поднасяйки на българчетата по света родната реч. Това ми се вижда много важно, тъй като, ако приемем, че 1 мил. емигранти навън, те може би са малко повече, които знаят добре български език, техните деца, да не говорим за техните внуци, постепенно ще се отчуждят от родната реч, което е много тъжно като констатация, като перспектива. Националното радио може да има много положителна роля в тази насока, особено в съчетание с желанието на българите в чужбина децата им да учат родната реч. В противен случай може да се стигне до абсурда в българските избори да гласуват български граждани по света, които обаче не знаят български език. Ние виждаме, показват ни ги по телевизията, българчета, които са спечелили престижни награди някъде по света, но същевременно не могат да говорят български език. Затова този момент за мен специално е много симпатичен във Вашата програма. Позволявам си да изразя едно съмнение относно това, че според Вас структурата на аудиторията на програма “Хоризонт” се доближава до структурата на населението в страната. Предишните участници в изслушването забелязаха, а то се вижда и с просто око, че аудиторията е застаряваща и се губи младежката публика и може би тук трябва да се предприеме нещо, за да съответства наистина структурата на аудиторията на структурата на населението в нашата страна. Според мен сега няма такова съответствие, а би било добре да има. Нещо, което ми направи впечатление като на икономист. Вие казвате, че текущите и капиталовите разходи, които са утвърдени за БНР за тази година, вече са преминали през обществените поръчки и дори са платени. Т.е. новият генерален директор няма да може да похарчи и стотинка, образно казано, за капиталови разходи. Ако това е така, наистина не е добре и напомня за предходни периоди, когато се е случвало същото. Благодаря Ви.

Жени Гаджалова: По отношение на “Радио България” аз твърдя, че развитието на новите медийни технологии, по цифровия формат, колегите от сайта на БНР и колегите от “Радио България” действително могат да изготвят много предавания, включително и в “Радио Бинар”, което се слуша от много млади хора. По отношение на финансите е видно от самите отчети, които са публикувани на сайта на БНР. Видно е, че капиталовите разходи на БНР вече са преминали процедурите. Възможността на новия генерален директор е редуциране или някакво действие по общите разходи и евентуално като политика 2017 г., той може да се бори с предложенията си пред Министерството на финансите, какво може да направи за напред.

Мария Стоянова: Други въпроси, колеги?

Бетина Жотева: Т.е. Вие смятате, че може да се оптимизира нещо във връзка с финансирането и бюджета, или по-скоро да се направят реформи в БНР, казвате да се остойностява час програмно време по-добре, защото сега не е добре, или въобще начинът на финансиране на час програмно време не е удачен.

Жени Гаджалова: Това е единственият начин да видим каква е цената на труда, колко струва труда на дадена програма. С този час програма, който до момента не е използван, това ще бъде един малко труден процес, защото дефакто в момента радиото получава средства централизирано от държавния бюджет. Никъде няма, както в други държави, когато се заплащат такси от населението, този държавен бюджет пак са наши средства като данъкоплатци, но вече преразпределени. Друго е, както си плащаш на кабелни оператори за ползването, преди се плащаше и такава такса. Труден ще бъде моментът, но важното е, че ще поставим началото. Финансовият екип е доста добре организиран. Познавам 90 на 100 от хората, които са били там. Били са на такива обучения и аз съм била, когато бях главен счетоводител на радиото, била съм на финансовата асамблея на Европейския съюз за радио и телевизия. Там са дискутирани такива въпроси, така че има опит, от който да почерпим. Това са и тенденциите на Министерство на финансите, преди четири, пет години, когато давах указание да се премине към това, за да може да се остойности, колко струва час програма, а не по обратния път.

Бетина Жотева: Като икономист, смятате ли, че ще има финансови и икономически ползи от сливането на БНТ и БНР? Как бихте коментирали?

Жени Гаджалова: Не смятам, че това би довело до нещо добро, по простата причина, че от 25-26 години двете институции са разделени. Хората в радиото и телевизията са със специфичен тип журналистика, която се предлага, така, че това ще се окаже дестабилизиращо за медиите. Администрацията няма да се съкрати, повечето разходи ще отиват за издръжка на телевизията, отколкото за радиото. То ще бъде просто подценено.

Мария Стоянова: Други въпроси, колеги?

Розита Еленова: Г-жо Гаджалова, във връзка с Вашата впечатляваща биография във финансите, аз искам да попитам относно дигитализирането на звуковия фонд на БНР, биха ли могли да се изградят нови работни места за творците от цифровия трансфер, както в София, така и в регионалните центрове, малко повече да кажете по тази тема.

Жени Гаджалова: Могат да се изградят такива места. Има хора, които в момента не са ангажирани и биха желали да се занимават с това и да бъдат ползвани за това. Въпросът е да бъде подсигурана техническата възможност това да бъде извършвано. Аналоговият фонд и “Златният фонд” на БНР, просто трябва да бъдат съхранени, това не е само задължение като общественици, но и като българи да го направим. Дори преди аз бях предложила и бях стигнала до положението да оценим Златния фонд на БНР. Да бъде оценен от специалисти, остойностен. Защото този фонд, предлагайки го на други радиостанции, трябва да знаем неговата стойност.

Розита Еленова: Бихте ли го продължили в тази посока?

Жени Гаджалова: Да, бих го продължила. Това не е чак толкова скъпо струващо мероприятие. Едно е ние да знаем с какво действително разполагаме и каква е неговата стойност изобщо за обществото. Аз съм убедена, че не всички български граждани знаят, че такъв богат архивен фонд има Българското национално радио. Това са 80 години все пак.

София Владимирова: Поздравление, г-жо Гаджалова! Благодаря Ви за участието в този конкурс! Имам два въпроса. Първият е: Какво е Вашето мнение като човек с впечатляваща биография в сферата на финансите, счетоводството - БНР е недофинансирана или свръхфинансирана медия? Тази тревожна констатация, която Вие правите във Вашата концепция по отношение на бюджета се дължи на недобре планиране, разходване на средствата, на доста краткия мандат на генералния директор – 3 години, защото все пак много от нещата, които той трябва да заплати, се планират във времето, може би наследени от предходен мандат или се дължи на някаква друга причина? Благодаря Ви!

Жени Гаджалова: По отношение на финансирането не бих казала, че прекалено много пари се дават, но не бих казала, че не се дават достатъчно пари. Защитата на бюджета на БНР зависи в много отношения от генералния директор и финансовия отдел на БНР – какво ще

предложат, дали ще бъдат основателни исканията и т.н. И ако държавата няма кой знае колко средства и ние няма да получим кой знае колко средства, но могат да бъдат оптимизирани доста звена. Ако ние изградим между нас уважение към труда на всеки един и едно доверие, ще се види, че действително хората могат да получават и по-добро заплащане и то няма да бъде разпределено само на определени лица, а да се даде възможност и на други, защото съм убедена, че има хора, до които не могат да стигнат парите. По отношение на мандата, действително може би трябва да клони към 4 години, защото тази приемственост по средата на годината, когато един бюджет вече е приет и той трябва да се изпълнява и от там нататък да търсиш някакви резерви за шест, седем месеца, което е много малко време и в следващите да кажем три години да може да реализираш част от своите намерения.

Мария Стоянова: Г-жо Гаджалова, миналата година започна един конфликт, който не можа да бъде преодолян, но той започна във връзка с едно писмо на министъра на финансите до всички представители на бюджетни организации за оптимизиране на средствата във фонд работна заплата. Аз съм убедена, че Вие сте запозната с тази дискусия и много бих се радвала да разбера, ако Вие бяхте генерален директор по това време, как щяхте да постъпите. Благодаря ви!

Жени Гаджалова: Винаги е имало резерви по отношение Фонд работна заплата в БНР и според мен проблемът не е бил толкова дали са липсвали пари за работна заплата, отколкото начинът на тяхното разпределение.

Мария Стоянова: Т.е., ако Вие бяхте генерален директор щяхте да преразпределите отделните пера.

Жени Гаджалова: Фондът работна заплата е фиксирана величина, която стои в бюджета на БНР, но винаги има възможност да се реагира. Конфликтът там е по отношение на това, че се пренебрегва труда на определени групи работещи в БНР, без които не може. Според мен е нечестно разпределението на работната заплата.

Мария Стоянова: Т.е. Вие щяхте да подходите с преразпределение, а не със съкращение на проценти.

Жени Гаджалова: Точно така.

Мария Стоянова: Благодаря Ви! Другият ми въпрос е свързан с една тема, която беше поставена от журналистите от БНР. Една тема превърнала се в латентна ... става въпрос за хонорарите и аз не мога да Ви го спестя този въпрос, именно защото стана дума, че Вие сте финансист. Вашата гледна точка каква е?

Жени Гаджалова: В годините когато бях в БНР, пак ставаше въпрос за тези хонорари. Винаги борбата е била около хонорарите и това как се разпределят. Хонорари винаги ще има, хонорари не получават само журналистите, хонорар може да получи икономист за дадено участие в програма, хонорар може да получи технически служител, който е участвал в предаване. Пак казвам, по-справедливо е там, където действително има слушаемост и е търсено това предаване, там да има хонорари.

Мария Стоянова: Т.е. Вие искате да кажете, че виждате хонорарите не като допълнение към заплатите. От Вашия отговор разбирам, че Вие гледате на хонорарите като на стимулиране за положен извънреден труд.

Жени Гаджалова: Разбира се.

Мария Стоянова: Как гледате на практиката, която съществува сега и която съм сигурна, че познавате?

Жени Гаджалова: От длъжностните характеристики се извадиха много дейности, които са типични за дадената длъжност, за да може да бъдат плащани хонорари. Това е практиката и сега. Все едно на мен като главен счетоводител да ми кажат: Направете само приходите, а разходите някой друг ще ги прави. И ако направите разходите или баланса на БНР, или касовия отчет ще Ви платим хонорар. Хонорарите нека да си стоят като сума, но може да има по-прецизирани и действително за положен труд, хората да получат стимулиране.

Мария Стоянова: Благодаря Ви, г-жо Гаджалова! Колеги, ако нямате други въпроси, още веднъж да Ви благодаря за честния и откровен разговор за радиото в една много важна ситуация, а и за обществото като данъкоплатец, а именно за финансирането на Българското национално радио. И на нас ни дадохте възможност да погледнем по-отвътре на това, което се случва там. По регламента, който предварително сме одобрили, сега имат възможност да задават въпроси гостите в залата, ако има желаещи да влязат в директен диалог. Очевидно сте била много изчерпателна, а и темата Ви не е много популярна, по-специализирана, затова ще си позволя да кажа, че Вашето изслушване завърши и ние още веднъж Ви благодарим, затова че се включихте в конкурса. С това излизаме в малка пауза – 15 мин., след това ще продължим с г-жа Росланна Белчева.

Изслушване на кандидата Росланна Белчева.

Мария Стоянова: Г-жо Белчева, приятно ми е отново да се видим с Вас. Миналият път когато взехте участие в конкурса за генерален директор на БНР, ни направихте много хубав подарък и както виждате, той е намерил място отсреща на стената. Може би заради колегите да кажете какъв подарък ни направихте и с това да започнете

Росланна Белчева: Уважаема г-жо Председател, уважаеми членове на СЕМ, уважаеми колеги и всички вие, които сте в интернет пространството, благодаря за нашата среща и да кажа добра среща. Посланието на подаръка от предишния път беше, че нищо не се губи в пространството и времето, само се променя гледната точка на нещата и ние, ако искаме, може да намерим промяна на гледната точка. Тази плоча е част от културното наследство на БНР, тя много пъти е използвана и моето вътрешно усещане е, че би било грехота да бъде изхвърлена и може да бъде променена гледната точка, да бъде даден нов живот, по ето този прекрасен начин. Аз благодаря, че сте оценили моя подарък. Той не е само мой, аз просто изразих нещо, което си мисля, че е част от БНР. Ние преминаваме през времето и се стремим да сме в хармония с времето и не забравяме историята си и помним историята си, за да можем да вървим напред. Казват, че, ако човек се връща понякога към историята си, или към историята като цяло, се предпазва от грешките, които са допуснати тогава. Аз се радвам, че това е оценено от вас и днес го виждам. Това е първият начин, по който започнахме.

Мария Стоянова: Самите нас ни подсеца за тази история.

Росланна Белчева: Надявам се някой да е отворил и бутилката, която ви подарих.

Мария Стоянова: Аз за бутилка не си спомням.

Росланна Белчева: Имаше една бутилка с въздух, малко по-късно в новините беше съобщено как един китайски милионер продава в Пекин чист въздух. Аз го подарих, защото вярвам, че ... аз имам тайни подозрения, че някой е отворил тапата, защото вятърът на промяната вече е факт. Въздухът на радиото носи свободата и вятъра на промяната със себе си. Тази дискусия, тази конкурсна процедура е израз на тази промяна, не само при нас в радиото, но и тук при вас, и в медийния пазар. Аз се радвам, че по някакъв начин съм допринесла съвсем невинно за промяната, това е хубаво нещо.

Мария Стоянова: И с този оптимизъм да се насочим към Вашата визия за БНР. Разполагате с 20 мин. да ни запознаете с нея.

Росланна Белчева: Ще се опитам в 20 мин. Мисля, че и миналия път тези, които са се запознали с моето представяне са наясно, че 20 мин. за мен е много малко време да говоря за БНР. Най-малкото, защото аз имам 20 годишен опит в БНР и за 20 мин. да разкажа всичко, това ще е трудно. Съвсем скоро смятам да публикувам концепцията си, презентацията си в личния си профил във Фейсбук, така че всичко, което остане неизказано, колегите и всеки, който иска, ще го открие написано. Анализ на актуалната ситуация на БНР. Както, предполагам, сами сте видели в концепцията ми, за мен лично, за да бъде направен един ефективен анализ на ситуацията на БНР, един минимум информация, която е необходима, за

да може да бъде стъпено на тази информация и тя да бъде оценена и използвана по този анализ. Няма да ви запознавам сега с конкретните документи, защото тази информация (всъщност, образно казано информация) в документите, които носят подписите на органите на управление, според мен трябва да носи тези подписи, защото това е начинът, по който те изразяват своята ангажираност към всичко, което се случва и към ситуацията към момента. Тъй като това е тема, която вълнуваше и вълнува всички нас, които сме в радиото и много хора извън радиото. Знам, че вълнува и Съвета. Ще съм много кратка в извода си, според мен, най-ценното в ситуацията в момента е промяната. Започва да се променя мисленето и на колегите, и към колегите, и самите очаквания на колегите към органите на управление, които, както знаете, все пак са отговорни за развитието на БНР. Ние преминаваме от “старата къща” през радио дома, от пътя на радиото, към семейното радио, знаете, че семейното радио е не само символ, а и част от програмната политика на програма “Христо Ботев”, към общественото радио на цялото общество, с цялото разнообразие, което има в това общество. Това е моят извод за ситуацията, защото всичко останало ... мен ме притеснява, че една оценка еднозначна – плюс, минус, може малко да измести фокуса, а ние имаме нужда от фокус, тъй като той ще предположи качества, задълбочаване на нещата и много интересни други събития ще последват. Развитие на обществената медия. Смятам, че ангажимент на генералния директор и членовете на управителния съвет, така както е записано в ЗРТ, е да поставя заедно с медийните експерти извън радиото, но и с колегите в радиото, и с аудиторията, доколкото може да бъде обхвата, чрез неправителствени организации, с обратна връзка, която да бъде по-активна от страна на БНР, да постави едни реалистични, постижими, измерими и срочни цели. По този начин ще даде ясна заявка как ще се развива радиото в един период от три години напред, защото според мен етиката на органите на управление би трябвало да се съобразява и с времетраенето на мандата и би дало заявка за намеренията какво трябва да бъде развитието на БНР и извън техния мандат. Така че основните неща, които според мен трябва да бъдат заложили в целите на БНР, именно качество на програмния продукт под логото БНР. Независимо дали става въпрос за програми - националните, регионалните, независимо дали става въпрос за музикалната продукция, сайта “Бинар” или “Радио България”, позиционирани в интернет пространството, създават всичкото това, за мен лично, това е групата БНР. Т.е. всичкото това доскоро се наричаше системата в БНР, така че целият продукт трябва да бъде на достатъчно високо ниво качество, за да може да поддържа високо ниво на доверие в аудиторията. Малко по-късно, а и в самата концепция може би сте обърнали внимание, има обърнатата пирамида, която е символ на журналистически принцип, как е представена информацията. Знаете най-отдолу е доверието, а колко е крехко, така че качеството на програмата мисля, че ще подсили това доверие. Съответно привличане на повече експерти, използвам думата млада аудитория, аз съм си използвала, тъй като изказвам мнение, изказвам възможности да използвам терминът “смарт поколение” или “дигитално поколение”, малко по-късно, надявам се да остане време, за да обясня защо използвам тези термини, и привличане на това младо поколение, не само като потребител на продукта, но и като създател. (всъщност може би това е далеч в моя живот причината, влязох в радиото на 16 г., в момента съм на 45 и все още съм там. Мисля, че тази вътрешна мотивация наистина вдига нивото и вдига качеството на продукцията. Мисля, че един от начините, пак казвам дава опорни гледни точки, не твърдя със сигурност, че това е начинът, не бих искала да съм толкова категорична, защото един човек от опит може да каже, и диалогът ражда повече възможности. Мисля си, че навлизането и като термин, и като реални действия, в частния бизнес на т.нар. “корпоративна социална отговорност”, постепенно ще навлезе и в публичния сектор. БНР е част от този публичен сектор. Освен всичко друго, БНР е обществена медия. Социалната ангажираност на обществената медия според мен, е възможност за привличане на аудиторията, за създаване на взаимна връзка между аудитория и работещи в обществената медия. Мисля, че това е една недостатъчно

използвана възможност или възможност, към която не е обърнато внимание. Така че в целите на БНР предлагам да бъде включена и тази социална ангажираност. Съответно организация и управление на БНР. Автобиографията ми, предполагам, говори достатъчно, че икономиката и специалностите в тази област са част от мен. Смятам, че е време да започнем да гледаме от управление, според теориите за управление или според икономическите теории, към мениджмънт. Не мениджмънт като дума, а мениджмънт по същество, защото интернет не променя само ползването на информация или отдаването на информация, не променя качеството на информацията. Интернет изменя ценностната система на поколението, което вече споменах, това младо “смарт поколение”, и всъщност то променя и ценностните системи на тези, които имат отговорност и тези, които представляват всяка една организация, независимо дали е от частния, публичния или обществена медия. Вече в методите на мотивация не са само финансовите инструменти. Много често това младо поколение, за което всички говорим, за което всички се стремим, всъщност много по-често се мотивира не толкова с пари, колкото с вътрешната мотивация. То е много конкретно, много конкретни изисквания има и много насочено към това, което може да получи и това, което не може. Да и има избор, достатъчен избор дали да се насочи, като работа, към дадена организация или не - именно от това как тя се управлява – като старите административни модели или като по-съвременно менажиране на нещата, подкрепа на работещите, подкрепа на различните и т.н. Мисля, че този модел би могъл постепенно да бъде интегриран в БНР, когато бъдат създадени необходимите условия, а те, както, предполагам, всички знаем и от житейския, и от професионалния си опит, са условията. И на първо място е диалогът т.е. възможността всички да седнат на масата, независимо от различията в мненията да имат възможността да изразят своите гледни точки и да се намери пресечната точка, от която да се тръгне и заедно да тръгнат да търсят решение на проблем, ситуация, идеи или нещо, което ги вълнува в дадения момент. Естествено, работата в екип – когато има диалог. Съвсем естествено условие е работата в екип, комуникационните канали, защото ние като медия може да се стремим към комуникация с аудиторията, но не следва да подценяваме това, което се случва в радиото, комуникационните канали вътре в радиото, комуникацията между нас, независимо дали тя е между творческите екипи, творческия екип и администрация и обратно, и т.н. Тези неща според мен също са предпоставка за развитие на една добра организация, в зависимост от управлението. Естествено, прозрачност и публичност. Мисля, че вече по-често и по-осъзнато се разбира защо публичността и прозрачността са необходимо условие, за да успяваме в обществената медия и не само тя. Споделяне и обмяна на опит - мисля, че тази възможност също не е много често използвана и една възможност за промяна и за развитие на БНР. Опитала съм се да илюстрирам съвсем в общ характер – генерален директор, УС, програмна дейност, административна дейност. Това илюстрира рамката, която дава ЗРТ, в пирамидалната структура, която виждате на екрана, всъщност изразявам опита си. Основната дейност на радиото е създаването на програма, тя естествено подкрепя административната дейност, но подкрепата върви и със защита. Защитите. В по-специфичния термин има три нива и три линии на защита. Смятам, че конкретно за БНР и този преход от управление към мениджмънт, защитите са управление на човешките ресурси като процес, т.е. сега казвам човешки ресурси, по-познат е старият термин персонал, това е богатството на БНР. Това как ти изразяваш, как подкрепяш тяхното развитие, как те успяват да се реализират много зависи от генералния директор и от органите на управление, естествено и по-ниските нива на ръководство, които са под генералния директор. Същото важи и за административната дейност. Именно поради това считам, че управлението на човешките ресурси е много важна предпоставка, това играе ролята и на защита. Предварителният контрол, който е по Закона за финансово управление и контрол, един общ закон, който е общ за публичния сектор и в тази връзка той е общ и е част от регламентирането на дейността на БНР, съвсем естествено и разбираемо и вътрешния одит. Той по Закона за вътрешния одит в публичния сектор има

основен ангажимент да бъдат независими, обективни, те не взимат страна, а именно тази независимост и обективност дава възможност. Всичко това е в синхрон с европейското и българското законодателство. Пирамидата на възрастта, която може да бъде в съответствие с аудиторията, поколение “x”, нашето най-твърдо поколение 60+, нашата най-твърда аудитория, тази, на която трябва да благодарим, защото без нея нямаше да сме тук заедно, това са тези, които преди навлизането на дигиталната ера са слушали радио, те са предали на следващите след тях радиото и смисъла на радиото. Поколение “y” смея да кажа, че повечето от присъстващите сме в това поколение между 30 и 60, ние сме моста между традициите в поколение “x” и поколение “z”. Нашето поколение е първото, което е свързано с технологиите и приема, и предава опит. От личен опит знам, че това е лична мотивация, лична кауза. Сигурна съм и за повечето от присъстващите. Най-интересното поколение, поколението “z”, “смайт-поколение”, поколението, което е родено чрез технологиите – инвитро технологиите, това е раждане чрез технологиите. Това е поколението, което ще расте чрез технологиите. За това поколение технологиите са жизненоважни. От опит знам, че моите деца се научиха до боравят по-бързо с компютъра, отколкото да пишат. Разминават ни се ценностните системи, начинът по който комуникираме, това довежда и до различната комуникация, нещо което смятам, че е част от обществената функция на БНР - да помогне различните поколения да намерят общ език. Ние говорим на различни езици, имаме различно разбиране и очакване, има вече език, който вече е в интернет, той е много различен от този, който ние обменяме с Вас сега. И това мисля, че също е част от мисията на БНР - да помага по този начин. Основният журналистически принцип, програмните намерения. Основно да информираме чрез сътрудничество, да образовваме със съпричастност и да забавляваме със съдействие. Много накратко – информираме чрез сътрудничество, мисля, че вече споменах, точно това сътрудничество между отделни .., дори вътре в радио, търсене на по-качествена всеобхватна информация, споделянето ѝ, предаването ѝ, информирането на обществото, ненаатрапчиво предаване на тази информация, ще доведе до доверие в аудиторията, която ще може сама да изгражда мнението си, без влияние. Сегашната аудитория е много чувствителна на това, някой да ѝ казва какво трябва да бъде нейното мнение. Образование чрез съпричастност, вече споменах. Ние говорим на различни езици, това не е лошо и това е нещо, което трябва да използваме – ние всички да си кажем различията, за да намерим обединяващата точка. Естествено, забавляване чрез съдействие – социалните инициативи, които са част от моята концепция. Мисля, че в програмните намерения трябва да бъдат направени и анализи на говора. От това, което съм работила в програма “Христо Ботев” и в програма “Хоризонт”, че активното слушане е три минути. Ако ти за три минути не кажеш най-важното на този, който те слуша губиш, неговото внимание. Ако не си го привлякъл, може да го изгубиш изцяло. Така че анализ на ефекта на говор в програмите на националното радио. Смея да подхвърля възможността, а всъщност аз седя много стабилно и смятам, че това е една добра опорна точка – анализ на въздействието на наименованията на програмите. Когато говорим за едно ново поколение как да му влияем с наименованията, това е много важно и естествено - ефектът от всяка една програма и очакванията на аудиторията на програмата. Много държа, защото съм поела ангажимента към колегите – крайно време е да си възстановим “Комплекс Стара Загора”. Това е една възможност за привличане на аудитория, при всички положения, както и за допълнително финансиране. Сътрудничество с образователните институции. Технологичното развитие е важно в контекста на анализ как това се е правело и как се вписва в бъдещето. Финансиране, относителен дял на оригинална продукция – всички знаем, че продукцията в радиото се излъчва на запис, има повторения на отделни части на това, което вече е излъчено. Когато излъчваш оригиналната продукция и покажем крос медията, която преминава през различните платформи на радиото, ние ще защитим, като възможност го казвам, разбира се, стойността на нашата програма и смятам, че това също е възможност към която трябва да се погледне. Аудиторията на отделните предавания не като цяло, целият

рейтинг на конкретната програма, защото, да, нашите програми (особено “Христо Ботев”) не създават комерсиален продукт, той не е привлекателен за частните медии, напротив нашето ограничение е нашата сила, според мен лично. Естествено мониторинг на напредък на нашите оценки, които сме си поставили – как ги изпълняваме, как очакванията са изпълнени. Стриктно спазване на законодателството.

Мария Стоянова: Много Ви благодаря, г-жо Белчева, че успяхте да се вметите в 20 мин., които всеки кандидат има, за да изложи своята визия. Този път ще си позволя да започна първа. Вие имате една много специфична и важна за БНР и неговата стабилност функция, а тя е ръководител на отдел “Вътрешен одит”. По време на вчерашното изслушване един от Вашите колеги, а и съперници в този конкурс, призова Съвета за електронни медии не, но своите съперници, ако бъдат избрани в този конкурс за генерален директор на Българското национално радио да започнат операция “Чисти ръце”. Има съмнения, че там нещо се е случвало, което не отговаря на представата за чисти ръце. Много бих се радвала да науча Вашата позиция по този въпрос.

Росланна Белчева: Мисля, че нивото на тази конкурсна процедура показва, че всъщност съперници, битка и т.н., вече няма – ние си сътрудничим. Аз самата преживях това да си сътруднича и да си разменим пожелания за успех с не един от кандидатите.

Мария Стоянова: Ако Ви харесва повече думата конкурент ще използвам нея.

Росланна Белчева: Да, операция “Чисти ръце” мисля, че това е нещо нормално, като цяло. Няма ръководител, който да застане на тази позиция, независимо дали позицията е в националното радио или в друга организация и да започне, без да е разбрал какво се е случило. Не случайно започвам и с минимума информация, която всъщност е документация – дали я има или я няма. Не като информация, казана в пространството и в ефира, а по-скоро създадена документация, несъздадена, какво е направено, какво не е направено по отношение на вътрешния одит, ако ме питате конкретно за дейността на моя екип.

Мария Стоянова: Не, аз не Ви питам за дейността на Вашия екип. Аз Ви питам за това, дали Вие смятате, че има основания за съмнения, че в Българското национално радио са се случвали неща, които не се вписват в понятието “Чисти ръце”? Такова твърдение беше изказано по време на изслушването вчера от един от Вашите конкуренти.

Росланна Белчева: Мисля, че всички ние можем да открием отговора и без аз да влияя на вашето мнение, ако отворим страницата на Агенцията за държавна финансова инспекция. Мисля, че март месец, би трябвало да е в края на март или началото на април, да са публикували информация за проверките, включително и за извършените в Българското национално радио проверки. Може да отворим страницата на Сметната палата и да видим там, защото техните документи са публични. Едно от нещата, което е моя лична кауза - резултатите от вътрешния одит да станат известни на служителите. Мисля, че това също е възможно. Но пак казвам, всичко това е възможно само и единствено, ако генералният директор и членовете на управителния съвет преценят, че това се вписва в техните представи за адекватно и ефективно изпълнение на дейността по вътрешен одит. Надявам се, разбирате защо се опитвам да не отговоря много пряко.

Мария Стоянова: Не.

Росланна Белчева: Защото, може би, след приключване на цялата конкурсна процедура, може би, който и кандидат да изберете, го очаква солидна документация точно от екипа, който ръководя и която е била давана във времето. Аз не мога да давам такава информация и не би трябвало да се позовавам на нея, няма как да Ви отговоря, ако не се позова на нея, законът ми забранява, а аз не бих искала да наруша закона.

Мария Стоянова: В никакъв случай не бих си представила, че Вие си мислите, че аз бих искала да наруша закона.

Росланна Белчева: Не, естествено, но така или иначе дейността на вътрешния одит е писмена. Каквото и да кажем в ефира, ако то е написано, остава.

Мария Стоянова: Извинете, въпросът ми беше много по-общ и ще се опитам да го прецизирам и да го задам наново. Вие смятате ли, че има основания за съмнения за действия, които не се вписват в понятието “Чисти ръце”? Има ли основания за съмнения за нещо, което не е направено чисто, правилно и по реда си?

Росланна Белчева: Мисля, че трябва да изясним понятието “чисти ръце”.

Мария Стоянова: Понятието “чисти ръце” още веднъж в него аз лично влагам, а предполагам и конкурента Ви, който го използва, влага същото, а именно нещо, което не се е случило по реда си, не е било правилно, не е било както трябва, казано на чист български.

Росланна Белчева: Да, по принцип да. Вие, миналата година като член на СЕМ, не знам, нямам спомен дали участвахте в тази дискуссия, когато беше дадена Оперативна програма за структурно финансова реформа, Вие резултати от това видяхте ли?

Мария Стоянова: Не.

Росланна Белчева: Мисля, че си отговорихте на въпроса.

Мария Стоянова: Благодаря Ви, г-жо Белчева! Трудно достигнахме до отговора.

Росланна Белчева: Важното е да докажем, че независимо от трудностите, когато всички страни в диалога искат да постигнат резултати и той да е в полза на всички, значи има възможности и може да се стигне до там.

Мария Стоянова: Благодаря Ви, г-жо Белчева! Колеги, имате думата, г-н Атанасов.

Иво Атанасов: Само като един ауфтакт искам да кажа, че не може за такива неща да говорим без доказателства, колкото и питаят да настоява чисто журналистически да извлече онова, което си е намислил. Поздравявам Ви за това, че успяхте да запазите една позиция, която не можеше да бъде друга в моите представи. Били сме свидетели как зрелищно се арестуват министри и после Страсбург осъжда страната. Не може така да се говори, без доказателства, на такива теми. Уважаема г-жо Белчева, с Вашето представяне преполовяваме изслушванията на кандидатите за генерален директор на БНР. Мисля си колко добре би било този, който ще победи, да вземе по нещо от всеки един, представил се тук. Всеки кандидат, конкурент, както се каза преди малко, има някоя хубава идея, която може да намери приложение в програмата на този, който победи. Независимо че, да речем, не присъства в неговата концепция. Мисля си дори, че би било добре новият генерален директор да представи пред нас за утвърждаване управителен съвет, който да бъде, така да се каже, коалиционен, а не екипен, защото е по-важно не той да наложи своята идея чрез съмишленици, които е подбрал, а от различните идеи да извлече най-добрата за развитието на БНР по-нататък. А по повод на това Ваше виждане за различните поколения в слушателската аудитория на БНР - “x”, “y” и “z”, ако позволите само една шега, под формата на въпрос. На времето имаше един анекдот: Ако в Англия шеф на телевизията е мистър “x”, във Франция мосю “y”, кой е в България? Отговорът беше другарят зет. Но това го казвам само като шега. Аз принадлежа към поколението “x” – 60 години и повече. Вие правилно казахте, че то не предпочита дигиталните комуникационни канали, въпреки че не за всички това се отнася, но то наистина е една вярна аудитория на БНР. Борбата е да се спечели поколението “y”, което е свързано с технологиите, и поколението “z”, което е родено чрез технологиите. Благодаря Ви, че правите тези уточнения. Харесвам и това, че Вие се опитвате, ако станете генерален директор, ще се опитате да намерите общ език с тези поколения, т.е. радиото може да бъде един инструмент, който да сплотява различните поколения, въпреки че всяко поколение, вътре в себе си, не е монолитно. То има едни и същи характеристики примерно по отношение на онова, което наричаме с прекрасната българска дума лайф стайл. Но в същото време има много различия и аз бях доволен да видя, че Вие акцентирате върху множествеността на гледните точки – за всяко едно поколение, във всяка една програма, във всяко едно предаване на БНР. И това е нещо, което смятам за положително. Идеята за обществена харта. Вие разсъждавате по въпроса за обществената мисия на БНР, а и въобще на националните медии. Ние също разсъждаваме, макар че в хода на конкурса не може да си позволим да изразяваме мнение,

каквото се иска в момента от работната група, която подготвя промени в медийния закон. Неговата същност ще бъде разширена, ще бъде уточнена, вероятно с промени в медийния закон. Вие правите предложение резултатите от тази дискусия да бъдат отразени в обществена харта. Но по-добре е да намерят място в ЗРТ. Подобна идея имаше и друг кандидат - да се сключи пакт с политическите сили, не за ненападение, а за това, да няма влияние върху националното радио. Разбира се, подкрепям предложението за кратките модули, за кратките говорни модули. Вие сте направили един анализ, тръгвайки от 1936 г., когато регламентираното времетраене на говор в ефир е било до 10 мин., и стигайки до деветдесетте години, когато стандартът за говор е сведен до 3 мин., сама казвате, че за да се задържи вниманието на аудиторията, модулите трябва да бъдат кратки. Моят въпрос е свързан с модела за оценяване на журналистическия труд. На страница 7 от концепцията имате такава идея, ако може малко да я развиете, за да получа по-пълна представа за това, какво възнамерявате да направите.

Рослана Белчева: Преди това ще кажа за анализа. Този анализ нямаше да го направя, ако ми нямаше написаните документи. Ако обърнете страницата, ще видите, че това е документ, който касае историята на радиото. И аз не случайно казвам, че историята води своята поука и ние не можем да забравим и не може да не обръщаме внимание на историята. Това ни позволява да не допускаме грешки. Самият текст за мен лично е много вълнуващ документ и той говори именно за това да не се създава напрежение в аудиторията, да не бъде концентрирана към проблеми, които не са реални и т.н. Колкото до модела за оценяване на журналистическия труд, това е една много трудна тема. Аз естествено нито в този формат, нито сега във времето, което ни остава, мога да развия в дълбочина това, което си мисля, че би могло да направим. Мога да споделя обаче опита, който съм имала във времето, в което бях част от програма “Христо Ботев” и програма “Хоризонт”. Аз започнах в БНР благодарение на Ани Яковлева в предаването “Юноша” на програма “Христо Ботев”. За мен тя имаше най-прекрасното “р”, което някога съм чувала. Повярвайте ми и в момента в мен звучи нейният глас. Така и не разбрах защо не й разрешавах да продължи към друга програма, да премине от детско предаване към друго предаване. Естествено, по-късно опитът ми в “Хоризонт” донякъде ми даде отговор на този въпрос, защото това към онези моменти се считаше за говорен дефект. Другото, което е - като нещатен сътрудник на програма “Хоризонт”, когато съм била, съм се явявала на изпит пред комисия: дали имам чистотата на езика, дали мога да конструирам добре мисълта си, дали мога да водя адекватно предаване. Всичките тези неща си мисля, че може да ги използваме като база, върху която да намерим общия начин, да зададем стандартите за качество на журналистическия труд. Смятам, че когато ги има написани, а не само очаквани да бъдат спазени. Журналистите в националното радио са с много богат опит, ако използвам тази чиста българска дума топ журналисти, те имат достатъчно опит и вътрешна саморегулация, но все пак аудиторията иска да види какво трябва да бъде сравняван този техен опит, тази тяхна саморегулация. Смятам, че това е в полза не само на радиото, като цяло, но и на журналистите. Естествено, образование, естествено квалификация, естествено необходимостта от допълнителна квалификация и допълнително обучение, естествено обмяната на опит и естествено дефиниране на отделните журналистически жанрове, защото те се развиват. В момента какво е разследваща журналистика? Можем ли да кажем, че в момента има тази чиста разследваща журналистика, която беше преди новите технологии? Има едно предаване, което се счита, става въпрос за телевизионно предаване, макар, че мога да го дам и в радиото, съвсем пресен случай. В РРС Стара Загора имаше много явно показано журналистическо разследване, което доведе до резултат, какъвто е търсен от колегата. Но в едно развлекателно предаване, което върви по една от телевизиите, от развлекателно, влиза в много сериозни теми и те разследват, доколко в моите представи това е разследване. Но всеки има различни представи и очаквания. Може би е крайно време да ги дефинираме така, че да намерим пресечната точка за нашите

виждания, какво е определен журналистически жанр, или какво е качество, каква е дефиницията за качество, какъв е стандартът и очакванията на аудиторията.

Иво Атанасов: Това да влезе в модела – оценка на труда?

Росланна Белчева: Да, защото както обърнах преди малко внимание – различните поколения се мотивират по-различен начин. Така или иначе публичният сектор е една практика да те оценяват, чрез атестиране. В радиото не може да бъде приложен чистият вариант на атестиране, така както се прилага в едно министерство, с цялото уважение към отделите, които са в тези организации и трябва да бъдат взети предвид точно тези специфики. При всички случаи, според мен, те ще помогнат, отколкото да навредят. Трудно е, защото това е нещо, което не е правено и съвсем естествено промяната винаги е трудна.

Бетина Жотева: Тази пирамида на възрастта, доколкото разбирам, я отнасяте и за персонала, нали?

Росланна Белчева: Мисля, че говорим на един език.

Иво Атанасов: Обърнатата пирамида е за персонала.

Росланна Белчева: Обърната е в смисъл ... ако забелязвате, това е нашият флаг. Червеното е много горе, а бялото е много долу. Всъщност този документ, който ми помогна да стигна до края на отговора, също трябва да даде отговор за тази пирамида - в коя позиция, кое поколение е. Пак казвам, тук много общо съм дала нещата. В “x” поколението има такива, които по принуда боравят с IT технологиите. От личен опит ще кажа, че си купих смарт телефон, за да си комуникирам с дъщеря ми, докато седи до мен. За нея е по-лесно да ми напише това, което я вълнува, отколкото да ми го каже. Правя го не, защото го искам, аз предпочитам телефон, телефон, телевизор ... когато сме обсъждали с колегите четирите, екрана няма да ви казвам..., защото аз работя със “z” поколение, те казват “Това е само един екран, как четири екрана? Това е един екран.”

Бетина Жотева: Считате ли, че би могло да доведе до популярни мерки за оптимизирането?

Росланна Белчева: Всичко зависи от данните, които касаят човешките ресурси. Пак казвам, мисля, че това е по-съвременен, по-коректен термин за използване – човешките ресурси, еквивалент на персонал, от това в каква възраст попадат и какъв период от време има до достигане на пенсионна възраст. Това също трябва да бъде взето под внимание. Ако до края на годината имаме достатъчно колеги, които вече навлизат в тази пенсионна възраст, необходими ли са драстични промени и реформи. Ако това обаче не е факт и то ще повлияе на постигане целите на радиото..

Бетина Жотева: Бихте ли го направили?

Росланна Белчева: Да, бих го направила и мисля, че всеки би го направил, който мисли за радиото. Не знам дали знаете, на 15 април, в момента ми се губи годината, е сблъсък на “Титаник” с айсберга. Там няма достатъчно спасителни лодки, няма спасителни жилетки, но след тази катастрофа има център, който наблюдава айсберг, има задължението всички кораби да имат спасителни жилетки точно толкова, ако не и повече, колкото са и пасажерите и екипажа. Т.е. всички да бъдат спасени и ангажимента да има точно толкова спасителни лодки, с толкова места, че да може да спаси целия екипаж и пасажерите. Те не са очаквали, знаете - “Титаник” е чудото на чудесата, никой не е очаквал, че чудото на чудесата може да се срещне с толкова малко видимо на повърхността нещо. Така че, да, понякога е трудно, да, понякога трябва да се сблъскаш с проблем, който може да е доста по-дълбок от проблема, който виждаш. Аз затова се опитвам отново да акцентирам, че необходимата информация, облечена в документация, не трябва да бъде подценявана и трябва да бъде взета под внимание. Единственото, което мога да кажа, че екипът, който ръководя сега, се стареа да предостави тази информация и всеки, който се интересува от тази информация може да я види.

Бетина Жотева: И въпросът, който задавам на всички кандидати: Вашето мнение за сливането на БНТ и БНР?

Росланна Белчева: Мен ме скъсаха по телевизионна журналистика, защото казах, че работя в радиото и не смятам да ходя в телевизията. Мисля, че отговорът ми е категоричен. Също така смятам, като икономист, че имаме лостове да защитим съвсем подобаващо радиото. Поне на този етап, отново казвам, нямаме достатъчно доказателства в писмен вид, така че това да гарантира тяхната достоверност.

София Владимирова: Благодаря Ви, г-жо Белчева за участието! Вашата концепция може би е най-балансирана от тези, с които аз се запознах. Тя звучи и доста модерно и аз съм сигурна, че жена, която може да се справи с три деца, може да се справи с всичко, нямам никакви съмнения. Какво е Вашето становище по отношение бюджетирането на час програма? Това е първият ми въпрос. Вторият ми въпрос е свързан с предходното изслушване, където бяха дадени доста тревожни данни по отношение бюджета на радиото и аз не напразно към вас, икономистите и финансистите, задавам този въпрос. На какво се дължи това изразходване на бюджет, с което се сблъсква всяко следващо ръководство, било то на радиото или телевизията – на краткия мандат от три години, на неправилното разходване на средствата, на липсата на визия? Вие като човек, който кандидатства за поста генерален директор на БНР и като икономист, как бихте го преодолели в случай, че бъдете избрана за генерален директор?

Росланна Белчева: Аз благодаря за този въпрос. Мисля, че в него има голяма степен от отговора, който бих дала като икономист, като професионалист и като човек, който е в радиото и не само в радиото, а и който наблюдава развитието в държавата ни. По принцип ние сме действащо предприятие, т.е. нашата дейност е факт всеки ден, за да бъде дейността ни факт, естествено, се поемат ангажименти. Националното радио и националната телевизия имат специален закон – ЗРТ, но те са част от публичния сектор. В публичния сектор обаче действат общите закони, като Закона за обществените поръчки, Закона за финансовото управление и контрол, Закон за държавния бюджет, постановление за изпълнение на държавния бюджет, където са дадени механизмите за доброто финансово управление и всъщност, за да продължим дейността си, естествено, трябва да бъдат поети определени ангажименти. За мен беше учудващо, че не видях публичната информация за ангажиментите, мисля че забелязвате, ангажиментите, поети към юни месец тази година. Мисля, че мандатът свършва края на май. Ако статистически погледнем, дата на приемане – предаване е 28-ми, така, че докато нямаме такива данни, няма как публично да кажем, че бюджетът не е добре изразходван. Другото, което за мен е учудващо, че когато се погледне в секция разход на управление, да, има отчети дневни, да, има обяснителна записка, но там има и становище на Сметната палата. И когато всъщност, няма да ви занимавам, защото няма да ни стигне времето, в последния момент изтрих данните, които бях подала за финансирането на Българското национално радио. Ако се вземат трите обяснителни записки за 2014, 2015 г., мисля, че и без човек да е икономист може да направи един анализ, как се движат разходите и къде е по-големият или по-малкият относителен дял. Пак не бих искала да се ангажирам с конкретика, защото опитът ме е научил, че когато няма пред мен документ и когато не съм се задълбочила в този документ, това не носи полза. Аз всъщност се радвам на жребия, който ме постави по-средата, защото за мен беше важно да бъде балансирано. Аз се радвам, че по принцип общата нагласа в радиото, аз сутринта пих кафе с колегите от радиото, не мога да дойда при Вас без да съм минала през радиото, общото усещане в радиото е на спокойствие и промяната вече се усеща.

Бетина Жотева: Т.е всички са спокойни, защото нещата вече се променят?

Росланна Белчева: Да, мисля, че всички го забелязваме. Най-малкото, доколкото чух от колегите, тонът, това е втори ден на тези дискусии, фактът че се предава по “Бинар”, това не е ли промяна, не е ли крачка към прозрачност, не е ли крачка към публичност?

Мария Стоянова: Това беше инициатива на Съвета за електронни медии, г-жо Белчева.

Росланна Белчева: Вие вдигате летвата и промяната вече е налична. Фактът, че се предава, между другото е саморегулация.

София Владимирова: А за час програма?

Росланна Белчева: Вече споменах, това беше в контекста радио-телевизия. Когато ние докажем каква е нашата оригинална програма, когато ние докажем какъв разход имаме за дадено предаване. Съответно когато то прелива от канал в канал, от програма в програма, защото това, което е създадено, например музикалните продукции, те преливат в “Бинар”, в други платформи и всичкото това, според мен лично, е възможно да докажем колко струва реално тази програма. Когато имаме стабилните доказателства, можем да защитим бюджета такъв, какъвто е необходим, да постигнем резултат. Когато има писмено деклариращи, с подпис, това също е регулация, да се подпише под един документ не е толкова лесно, защото знаеш, че утре ще го има.

София Владимирова: Съвсем накратко, достатъчен ли е настоящият бюджет на националното радио за неговите цели?

Росланна Белчева: Ако бъде управляван и менажиран правилно, мисля, че за момента, да. Но, ако се върна към историята от предишната ни среща, ако си спомняте аз казах, че бюджетът на радиото ще бъде намален и това е нещо, което никого да не учудва. Това не е насочено към радиото, то е насочено към едно актуално състояние, което няма как да не се отрази на националното радио. Аз мисля, че ограниченията са и сила. Не знам дали знаете, но доколкото прочетох в интернет, ако мога да вярвам на това, в китайския език има йероглиф, който еднакво означава криза и възможности, всичко е въпрос на гледна точка, на сбор от гледни точки и намерения и действия да се намери общата пресечна точка така, че да се постигне един желан резултат.

Мария Стоянова: Други въпроси, колеги, имате ли? Ако няма други въпроси от съветниците, тогава да преминем към друга процедура, а именно въпроси от гостите и журналистите в залата. Вероятно те са удовлетворени от дискусиата, която успяхме сега да проведем, оживената дискусия, честната дискусия, за което Ви благодаря искрено. Благодаря и на Вас за този разговор. Сега ще направим кратка почивка, за да продължим след това със следващия кандидат, г-н Митко Димитров.

Изслушване на д-р Митко Димитров.

Мария Стоянова: Уважаеми дами и господа, скъпи гости на Съвета за електронни медии, продължава изслушването на кандидатите за генерален директор на БНР, сега ред да представи своята визия, своята концепция за развитието на медията е на доктор Димитров. Заповядайте доктор Димитров, имате двадесет минути, за да ни запознаете със своята концепция.

Митко Димитров: Благодаря! Уважаеми членове на Съвета за електронни медии, уважаеми колеги. Мисля, че всички ще се съгласите с мен, че в 21 век, векът на информацията и новите технологии, Българското национално радио се нуждае от реформи. Такива, които да го направят актуално, но и да пазят здравите традиции от неговата дълга 81 годишна история. Това съм го казвал и по-друг начин на моите колеги от „Радио София” - „Да пазим корените, но да сменяме листата”. развитието на БНР като обществена медия следва да е в няколко основни направления. На първо място, радиото да се утвърди като информационен лидер, който създава своевременна, достоверна и проверена информация за важните за обществото събития. На второ място, осигуряване на плурализма на гледните точки, за да има спазване на стандартите и принципите в журналистическата работа. Гарантиран достъп до програмите на БНР и създаване на български интелектуален продукт, чрез ползване на съвременни технически средства, балансиране на програмното съдържание и сериозна промяна в цялостното обществено присъствие на медията. Преодоляването на наложилата се в последните години инерция е от жизнено важно значение за развитието на БНР. Авторитетът и доверието на обществото към БНР - трябва всички да знаем, че те не са даденост, а това са

категории, които се изграждат и поддържат с плурализъм и непрестанни усилия. Като директор на „Радио София“, за три години с колегите успяхме да направим собствена 24 часова програма с общ политематичен профил, така както е записано и в лицензията на СЕМ, издадена още през 2007 година. Пуснахме нови актуални и публицистични предавания, виждате част от тях на слайда. Създадохме специален музикален часownik, който да бъде в полза на колегите музикални редактори, за да подобрим музикалната линия. Успяхме да реализираме близо 32 кампании със социална насоченост, за да сме близо до нашите слушатели, защото, уважаеми госпожи и господа, ние всеки ден се явяваме на избори. За нас гласуват слушателите с бутон „play“ и „stop“ на своите радиоприемници. Тези кампании и инициативи донесоха една голяма награда, тази година, на екипа на „Радио София“ - награда „Сирак Скитник“ от Обществения съвет на БНР. Опитът по отношение подхода към необходимите промени е ценен и ще бъде ползван и по отношение на останалите програми. Безспорно програма „Хоризонт“ трябва да се създава и управлява така, че да възстанови доверието на аудиторията и позициите си в радио ефира. Наложителни са промени не само в програмното съдържание, но и в програмната схема. Убеден съм, че по-свежото звучене на програмата ще допринесе за увеличаване на аудиторията, без да накърни по никакъв начин нейната сериозност и авторитетното място, което тази програма има в семейството на БНР. Програмата трябва да зазвучи малко по-стегнато и в никакъв случай да не оставя у слушателя ненужното чувство за превъзходство. Говорните модули трябва да бъдат по-кратки, за сметка на съдържанието, което не е развито в нищо неказваща реч. Специално внимание следва да се отделя на регионите и извънстоличните проблеми чрез редовно изнесени студия в български села и градове. Какво имам предвид? Всяка седмица отделно актуално предаване на програма „Хоризонт“ ще се излъчва от определен град или населено място, за да сме близо до нашите слушатели. Радиото е за това, за да дава възможност на българските граждани да се изявят и кажат какви са техните проблеми на местно ниво, да търсим решението с местната власт. В програмната схема, ще бъдат запазени и доразвити наложилите се като марка предавания. Наред с това, ще бъдат въведени нови, тематични, едночасови предавания в делничните дни от понеделник до четвъртък, в ден петък, знаете, по традиция, с решение на българския законодател, депутатите, ако решат да се предава пряко Парламента, тогава ние не излъчваме и програма. Тези нови едночасови предавания ще бъдат с теми от обществения живот, здравеопазване, социални въпроси, култура и образование, сигурност и отбрана, и правосъдие. Категоричното ми мнение е, че трябва да се преосмислят и принципите по които се създава така наречения осведомителен бюлетин на БНР. В момента, той не е нищо друго, освен обзор на програма „Хоризонт“. За да бъде осведомителен бюлетин на БНР, в него следва да вземат участие всички новинарски центрове и всички програми на радиото. Наистина, той да отразява най-важното от деня в страната. В музикално отношение - задължително засилване на българската музика. БНР разполага с уникален фонд, който за съжаление не се използва рационално. Националната ни култура и идентичност няма как да не се свързва и с българския музикален фолклор, с българската народна музика. Неведнъж слушатели са писали писма, че искат тази музика да бъде засилена. Да, ще бъде засилена, но ще бъде разположена в много по-подходящи дни и часови пояси. Логично е функцията „кореспондент“ на БНР да се възложи на регионалните програми. Там, където нямаме такива, ще работи кореспондент, който ще предава за всички програми на радиото. Международните кореспондентски бюра в Москва и Брюксел при възможност ще бъдат увеличени с още един кореспондентски пункт в някои от Балканските страни. Организационната схема, която предлагам за програма „Хоризонт“, е олекотена с ясни връзки между всички звена. На едно място събира „Новини“, „Актуални предавания“ и „Репортери“. В настоящия момент са в три отделни структури с трима отделни ръководители и „лявата ръка“ не знае какво прави „дясната“. „Продуцентски център Забавни предавания“, „Продуцентски център Музика“ и „Направление Звукорежисьори“. Програма „Христо Ботев“ трябва да се установи в ефира

като съвременна, многообразна, образователна програма. Потенциалът, към настоящия момент е нерационално използван. На първо място, колегите в програмата трябва да бъдат мотивирани. Да се чувстват компетентни и креативни, когато застават в студиото пред микрофона, отворени и адекватни към бързо развиващия се свят на науката и новите технологии. В програмата трябва балансирано да бъдат включени образователните, културните, научно-популярните, обществено ориентирани и музикалните предавания, насочени по подходящ начин към всички възрасти. Ще бъде обърнато специално внимание към формиране на детски екип, за създаване на детски предавания и ранно откриване и изграждане на таланти. Именно аз самият, през 1997 година попаднах в детско радио предаване и от тогава магията на радиото не ме е пускала. Музикалната концепция на програма „Христо Ботев” ще осигури на слушателите достъп до националното, европейското и световното музикално наследство и съвременните постижения. Програмата трябва да има роля и в запазване на християнските добродетели, при зачитане и уважение към другите вероизповедания. Нужно е създаване на предаване, което да работи в тясна връзка с Българската православна църква. Промените в програмната схема, които ще настъпят ще бъдат преди всичко в интерес на слушателя и съобразно избора с по-подходящи часове за излъчване на отделните предавания. Регионалните програми на БНР ще продължат да се концентрират върху местната проблематика на регионите, които обслужват. Ще бъдат установени нови по-атраaktivни начини на взаимодействие не само между отделни програми, регионални на радиото с двете национални програми, но и между самите регионални програми. Като добър пример бих посочил успешния старт на забавно предаване между „Радио София” и „Радио Видин”, което успяхме да пуснем и то в момента върви паралелно и по двете радиостанции. Тази седмица в Кърджали бе открита новата регионална станция, „Радио Кърджали”. Там според мен е необходимо в кратки срокове да избистрим с колегите програмната политика. Интернет порталът на БНР трябва да се развие и да заработи като информационна агенция, на която се позовават всички останали печатни и електронни издания. Интернет радио „Бинар” успя да промени своя облик. Там предвиждам специален „стринг канал”, който по подходящ начин ще предложи програма и предавания, достъпни за хора с увредено зрение. В момента това е сериозна слабост в работата на радиото. След анализ на техническите възможности, залагам да стартира изпълнението на специализирана програма за българска музика. Реализирането на тези два проекта ще бъде в рамките на настоящия кадрови, технически и човешки ресурс. „Радио България” към момента е в състава на дирекция „Мултимедийни програми”, там където е и „Радио Бинар”, там работят способни колеги. Необходимо е тяхната продукция да намери място и в ефирните програми на радиото. Музикалните състави на радиото са едно културно и образователно богатство. Всички ги познаваме много добре. „Оркестър за народна музика”, „Биг Бенд”, „Детски радиохор”, „Смесен хор”, „Радио деца”, „Симфоничен оркестър”. При тях трябва да се засили концертната дейност в страната и извън нея. Първа важна крачка е концентриране в областни и общински центрове в страната. Нашето общество трябва да познава тези състави, в тях работят изключителни професионалисти. Мисля, че ако засилим тази концертна дейност, ще бъде в интерес на всички ни. Все пак да не забравяме, че субсидията, която БНР получава, е за създаване на медиен продукт на радиопрограми, за това със съставите трябва да генерира повече приходи, отколкото разходи за институцията БНР. Цялата управленска структура на радиото трябва да е олекотена с ясни взаимовръзки на отделните звена и спазване на принципите, които важат за всяка една институция. Синхронизиране, междустратегическо, тактическо и оперативно ниво. Функциите на УС са записани в ЗРТ. Това, което бих направил допълнително, с моя заповед да определя ресори на колегите от УС. Обществен съвет, в който ще влязат публично признати личности, които ще бъдат гарант за обективността и плурализма, разбира се и професионализма при изготвянето на програмите. Директорски съвет, които ще се занимава на оперативно ниво с бързото решаване на проблеми. Трябва и

ще бъдат осмислени функциите на програмната дирекция. Тези функции трябва да бъдат засилени и ясно определени приоритетите на дирекция „Програма“. Освен настоящи действащи структурни звена, част от тях ще претърпят промени. Според мен не може в отдели или сектори да работят по един или двама души. За това ще останат линейни дирекции. Ще създам дирекция „Управление на човешките ресурси“. Тя ще има много важно и ключово значение при подбора на кадрите, квалификацията и обучението на журналистическите екипи. Не на последно място е нужно осъвременяване на длъжностните характеристики. Въвеждането на атестации, които ще се ползват при разпределението на допълнителното материално стимулиране, което е на три месеца. Дирекция „Техника“ и „Архивен фонд“ ще имат доста важни задачи през мандата. Ще възложат цялостен преглед на предавателната мрежа и техническото оборудване, с което журналистическите екипи по редакции работят. Цифровизирането на „Златния фонд“, както и на „Фонотеката“, трябва да започне да се осъществява с ясни срокове. Радиото е определило фирма, която да достави специализирани софтуери и устройства, с които да се осъществи цифровизирането на звуковия архив. Процесът е сложен и скъпо струващ, но цифровите архиви ще дадат възможност за по лесен достъп до фондовете, както и ще може да се развие дейност, свързана с неговото предлагане извън структурите на БНР. Като модерна институция, в каквато всички явявайки се на този конкурс залагаме да превърнем БНР, предвиждам да въведе електронното управление с което също ще се оптимизират разходите. Финансовото състояние на радиото към момента, мисля, че е добро. Необходимо е обаче да се преодолее една сериозна слабост. Радиото да разчита само на бюджета си и да бъде пасивно по отношение на възможностите за увеличаване на собствените приходи. Това става не само чрез рекламата, която така или иначе по закон ни е ограничена, но чрез спонсорства, по-активна работа по оперативните програми, засилване на концертната дейност на съставите и по-активна дейност в отдаването под наем на звукозаписните студийни комплекси. Промяна по отношение на средствата по гражданските договори. Тези средства трябва да минат към заплатите, но на работещите единствено и само в програмите и в дирекция „Техника“. Изразходването на разходите ще става при спазването на всички нормативни документи. Има разработени системи за финансово управление и контрол, прозрачност, законосъобразност, ефективност, ефикасност и икономичност. Неминуемо налаганият се извод е, че БНР има нужда от реформи, които да го направят актуално към днешния ден, към който живеем. Съвременните достижения в управлението на знанията в БНР е една основна предпоставка за работата му като информационен институт и като институция, която утвърждава национална идентичност. Има явна необходимост да се положат усилия и за повишаване личностната мотивация на работещите в радиото. Разполагам с воля, енергия и екип, с които да реализирам настоящата концепция. В моята работа винаги съм се водил от принципите позитивност, диалогичност, креативност, но и спазване на правилата, за да имаме успех във всяко едно начинание. Давам свободата на словото, но не на свободията. Благодаря за вниманието.

Мария Стоянова: Благодаря много на доктор Димитров, за това, че успя да се вмести в предварително обявеното по регламент време. Сега е ред на съветниците да поставят своите въпроси към кандидата. Г-н Атанасов, ако не възразявате, Вие да започнете, заповядайте.

Иво Атанасов: Благодаря Ви, г-жо председател. Уважаеми г-н Димитров, с Вашето представяне навлизаме във втората половина от изслушването на кандидатите за генерален директор на БНР. Както казах и преди обед, има много сходни неща в концепциите на различните кандидати, което е нормално, тъй като става дума за една и съща институция. Както вие, които сте вътре, така и ние, които ви наблюдаваме отвън, сме наясно в каква посока е добре да се развива радиото. Предполагам, че Вие сте в състояние да го направите с намеренията за структурни промени, както и с промени в програмните намерения и приоритети. Нещо, което ми направи голямо впечатление е, че искате да засилите звученето на българската музика. Ние сега в ЗРТ имаме норматив от 50 % за европейска продукция, но

там има една „запетая“ и се казва, когато това стане практически възможно. Очевидно Вие смятате, че това вече е практически възможно. Аз си мисля, че за БНР с този „Златен фонд“ и с тази музикална продукция, с която разполага, това отдавна е практически възможно, така че време е да влезе в ефира. Нещо, което не срещнах при другите кандидати и бих искал да подчертая - работа по защита на християнството, на източното православие, което, повечето от нас знаем, е подложено на атаки по различни линии в последните години. Наистина християнството има нужда да бъде защитено, при уважение към другите вероизповедания, така, както е записано в Конституцията, че християнството е традиционното вероизповедание, всички други са равноправни. Това, което искам да Ви попитам, са два въпроса от концепцията. Какво е Вашето мнение за спазването на плурализма в БНР, множеството на гледни точки? Вчера един от кандидатите разви идеята във вечерния пояс да има всеки ден по едно предаване политическо „токшоу“ с различни водещи, които да бъдат представители на различни политически, философски и други идеи. Дали това е по-добрият избор и бихте ли направили политическо „токшоу“, или е важно във всяко предаване, както е записано в закона, на икономическа и политическа тема да има множество гледни точки? И ако е концентрирано във всяко предаване, няма ли да изпуснем общото звучене и да изкривим баланса на различните идеи и убеждения? Какво е Вашето мнение по този въпрос? И още нещо, което ми се иска да го изясним, тъй като прозвучават различни становища относно „Радио София“. Вчера един от Вашите конкуренти представи данни, че то е с 0% слушаемост, в същото време Вие казвате, че тази програма се е наложила на конкурентния медиен пазар в столицата и че опитът по отношение на подхода към необходимите промени, които сте направили в „Радио София“, е ценен и ще бъде ползван и по отношение на останалите програми. Логично е всеки от нас да се запита, ако наистина тази слушаемост е нулева и Вие я приложите към другите програми, какво ще се случи? Благодаря ви.

Митко Димитров: Благодаря Ви за тези въпроси, г-н Атанасов. И в началото на моята презентация казах, че задължително трябва да се спазват принципите за плурализъм на гледните точки. Това са професионални стандарти, от които ние не трябва да бягаме, още повече те са заложени и в ЗРТ. Минимум две гледни точки. Ако може и повече, още по-добре. Казах, че трябва да се засилят функциите на „Програмна дирекция“, където да заработи един мониторинг, един анализ, който ще следи и за спазване на плурализма в цялото звучене на програмата, то също е необходимо и не трябва да бъде пренебрегвано. Бих направил политическо вечерно „токшоу“ веднъж в седмицата, може би в петък вечерта. Когато по националната телевизия в този часови отрязък се излъчва „Панорама“. Мисля, че е важно в делничните дни във вечерния часови пояс да разработим и да пуснем, г-жо Стоянова, не знам защо Ви е толкова смешно, трябва да пуснем предаване за младежката аудитория. Аз съм млад, но моите родители са ми разказвали, когато са слушали утвърдени колеги, да водят предаването „Хоризонт на вълните на младостта“. Важно е да привлечем младата аудитория и в националната програма. Това ще стане, когато млади хора правят предаване за тази аудитория. Относно рейтинга на „Радио София“. Ако не беше трагично, щеше да е смешно. Ще го кажа като преподавател на мои студенти. Когато се явяват на изпит, да прочетат и да бъдат по подготвени, когато се изказват. Рейтингът на „Радио София“, когато аз поех програмата през есента на 2013 година, беше 0,01%. Да не забравяме, че аз попаднах в „Радио София“ в БНР, чрез конкурс през 2006 година и последователно съм минал по стъпките редактор, водещ, репортер, продуцент на „Новини и актуални предавания“, няколко години по-късно успях да стана директор. Промените, които направихме с колегите, наистина дадоха резултат. Изследване, което не е по поръчка на БНР, показва, че рейтингът ни е 2.79%, то е по поръчка на bTV Медия груп. 2.79% според социолог, означава между 120 хиляди слушатели. Да, малко е, но конкуренцията в София наистина е много голяма. Все пак ние сме обществена програма на националното радио. Това изследване, което колегите цитират, трябва да бъдат наистина по внимателни, четейки го. Това е национално изследване, за националните

програми на радиото „Хоризонт” и „Христо Ботев”, което маркетингологът, когато го представяше пред директорския съвет, изрично подчерта, че всяка една от останалите програми, които не са национални са в рамките на статистическата грешка. Изследването е за аудитория за над 69 годишна възраст. Какво ви говори това? Таргет аудиторията на „Радио София” е между 20 и 45 години. В това изследване, което г-жа Стоянова каза, че е получила под някаква форма, ясно се вижда, че и други регионални радиостанции, не само „Радио София”, в това изследване са с 0,000 %. Дори в тази графа, която някои колеги цитират незнайно защо, пише че дори това не са проценти, а брой слушатели. Изследването е правено в 35%, ако не се лъжа, по памет в селата, по-малко в градовете. „Радио София” не е национална програма, това е една моя амбиция, която аз имах, когато поемах длъжността директор на „Радио София”, да успеем да направим трета национална програма. Моля да не се спекулира с тези данни, ако някой иска да бие по мен като кандидат на конкурса, нека го прави, но това цели и по колегите, които създават тази програма. Те я създават с желание, с радост, с мотивация.

Иво Атанасов: Благодаря.

Мария Стоянова: Колеги, заповядайте. Г-жо Жотева.

Бетина Жотева: Вие сте вторият кандидат, който говори за кореспондентите в чужбина, за което Ви благодаря. Малко по-отрано да започна: смятате ли че е достатъчна информацията, която се чува от всичките програми на националното радио свързана с международната политика?

Митко Димитров: Разбира се, че не е достатъчна. Затова казах, че колегите от „Радио България”, техния ценен опит трябва да се ползва във всички програми на радиото. Има специализирано предаване в програма „Хоризонт” – „Събота 150”, там актуални теми намират своето място. Международната политика, международните новини могат да звучат във всяко едно актуално или публицистично предаване, когато това е необходимо.

Бетина Жотева: Разбира се, кореспондентите са тези, които имат своя информация, оригинална за радиото.

Митко Димитров: Точно така. В настоящия момент двама щатни кореспонденти (Брюксел и Москва) и стрингери по различни точки на страната. Финансовото състояние не позволява да се открият в други европейски и не само европейски държави, кореспондентски пунктове. Това, което предвиждам е да открием пункт, в някои от Балканските страни. Мисля, че е реалистично, като той може да бъде мобилен, непозициониран само на едно място. Тук аз ще разчитам на експертната на колегите от Министерството на външните работи.

Бетина Жотева: С удоволствие. На две места казвате, че настоящият бюджет на БНР, който е в размер на 42 милиона лева, е достатъчен медията да функционира пълноценно. Сега виждаме, че това не достига за кореспонденти в чужбина. Тоест, нещо трябва да се направи: или да имате по-голям бюджет или да се направят реорганизации вътре в медията.

Митко Димитров: Ето това е, вътрешна реорганизация. Повече пари за развитие и създаване на радиопрограмите. Ние получаваме този бюджет именно за тях. Наистина 42 милиона, не са много, но са напълно достатъчни радиото да работи и функционира добре. Под тази сума не бива да се слиза. Ако законодателят и българското правителство решат, че може да се отпусне нещо допълнително, да, това е добре, но под 42 милиона ще се наложи да се правят доста големи оптимизации.

Бетина Жотева: Все пак на какво се базира тази геополитическа експертиза, че са необходими кореспонденти в Брюксел, Москва и на Балканите?

Митко Димитров: Виждаме какво се случва по света, виждаме какво стана в Париж и благодарение на нашия кореспондент в Брюксел, своевременно, актуално успяхме да информираме българския слушател. Те са там, за да предават най-важното - какво се случва в чужбина. Там живеят наши съграждани, които са по един своеобразен начин наши посланици. Кореспондентите, освен с актуалните новини, могат да се занимават с малко по-човешки

неща. Как българската общност отбелязва някой национален празник или нещо друго свързано с тях.

Бетина Жотева: Благодаря. Въпрос, който задавам на всички кандидати - за Вашето отношение по идеята за сливане на БНТ и БНР. Във всичките и аспекти.

Митко Димитров: Вие много добре казвате, че това е една идея, която, доколкото съм информиран, няма политическа воля да се реализира. Преди всичко БНР и БНТ трябва да бъдем в партньорски отношения. Ако обществената нагласа е да бъдат обединени БНТ и БНР, нека да се случи. Ако обаче обществото, което е нашият принципал, не желае това да се случва, то не бива да става. Аз имам конкретни проекти, които бих реализирал с колегите от БНТ. Това по никакъв начин не означава сливане, обединяване или нещо различно. Една от идеите ми е новинарската емисия „По света и у нас”, която е изключително професионална и стожер в телевизионните новини да се излъчва в ефира на програма „Радио София”. Говоря за емисията в 18.00 часа, когато при нас има трафик информация, тя ще се допълни с телевизионните новини на БНТ. Това е партньорство. Това е важно и необходимо да дадем тази информация и на слушателя, и на зрителя. Частните медии го направиха доста преди нас. За съжаление ние продължаваме да вървим след тях. Трябва да обърнем пирамидата.

Бетина Жотева: Благодаря.

Розита Еленова: Не Ви стигна времето да представите идеята си относно този толкова сложен въпрос, за организацията на хонорарите. Казахте, че ще бъде променен механизмът за допълнителното материално стимулиране, но хонорарите е казус, който трябва да се разреши, за да успокоите колегите си. Какво е Вашето решение, ако бъдете избран? Относно ситуацията - всички процедури по обществени поръчки вече са минали, каква е Вашата идея по тяхната организация?

Митко Димитров: Колегите от БНТ много по-рано се справиха с този наистина наболял въпрос с хонорарите. Неведнъж Сметната палата е отправяла препоръки към ръководствата на медията. Тези суми са прикрити трудови договори. Сумите, които отделяме за хонорари, трябва да бъдат разпределени, но единствено и само на колегите, работещи в програмите и дирекция „Техника”. Това ще стане чрез снимка на работните места. Преките ръководители, директорите на програми ще трябва много по-ефективно и ефикасно да заработят, за да се случи това. Мисля, че може да се направи това и то не трябва да безпокои колегите. И сега продължава да тече едно мнение, коридорно в радиото, защо един е взимал 200 лева, а друг - 205 лева хонорар. Когато тези суми са вкарани в заплатите, всеки ще знае за какво работи. Затова казах и за осъвременяване на длъжностните характеристики. Когато аз станах директор, се сблъсках със следната тенденция, която е имало в радиото. Хора без висше образование да бъдат назначавани на щатове за висшисти с по-големи заплати от настоящи колеги, които са доказани професионалисти. Това трябва да бъде променено, като се използва постановление на Министерски съвет, в което ясно са описани за всяка длъжност конкретните специалности, които човек с такава специалност може да заеме. Все някой трябва до започне този процес. Относно обществените поръчки: право на всяко ръководство до изтичане на мандата е да обявява обществени поръчки, за да не се спира работата. Аз не знам към момента, какви точно обществени поръчки има обявени и не бих могъл да ги коментирам детайлно. След като има определен бюджет, контролни органи, които са казали, че процедурата може да тръгне, от там нататък трябва да се позоваваме наистина на експертизата на колегите от „Правна дирекция”, „Финансова дирекция” които са заложили конкретната процедура да стартира и тя да завърши в определените срокове. Още повече, преди три седмици, законът за обществените поръчки беше променен.

София Владимирова: Здравейте, г-н Димитров. Като преподавател на ваши студенти, както сам обърнахте внимание, благодаря Ви че чувствате толкова академично обстановката тук, бихте ли ми казали...

Митко Димитров: Обърнах се към колегите, които са казали тези думи.

София Владимирова: С друго впечатление останах. Вие сте директор на „Радио София”, аз правилно бих могла да заключа, че сте член на настоящото ръководство на БНР. Какво Ви дава сигурност и увереност, в случай, че Вие бъдете избран за директор, че ще бъдете подкрепен от колегите си да управлявате медията в ситуацията, към която се намираме в този момент? Как ще дадете гаранция, че членовете на СЕМ няма да сгрешат с Вашия избор?

Митко Димитров: Благодаря Ви за този въпрос, г-жо Владимирова. Всички можем да четем закони, там ясно е разписано, че ръководството на БНР се състои от УС и генерален директор. Бил съм част от предишни ръководства на БНР, когато са ме назначавали с конкурс, през 2006 година. Всички служители на ръководна позиция са част от ръководството на радиото в отделните структури. Това са не само директорите на програми. Това са и директорите на административните дирекции. Основното ръководство на БНР е генералният директор и УС. Аз съм директор на „Радио София” и имам ръководен екип, с който ръководя програмата.

София Владимирова: Тоест, Вие се разграничавате от настоящото ръководство, което определите като генерален директор и УС.

Митко Димитров: Не мога да се разгранича, тъй като през последните години ние сме работили заедно. Не би било логично да кажа, че се отричам от настоящото ръководство на БНР. В момента съм действащ директор при това ръководство. Както има действащи продуценти, действащи ръководители на отделни звена. Защо мисля, че ще успея заедно с всички колеги от всички програми да съживим тази институция. С колегите от „Радио София” вървахме заедно и затова успяхме. Както казва Папата, „Ако бързаш за някъде, върви сам, но ако искаш да стигнеш до някъде, върви с нас”. Тоест трябва да бъдем заедно. Не искам да изглеждаме като хора, които се возят в една лодка и тези, които ни чакат и ни виждат на брега, какво виждат? Виждат как ние се бием с греблата. Не ние трябва да плуваме заедно и да стигнем до брега. Когато аз поех „Радио София” като директор, радиото беше като един кораб, пуснал котва на пристанище Варна и не може да стигне до пристанище Бургас. Защото програмата се даваше само два дни в седмицата, през останалото време вървеше Парламентарен контрол.

София Владимирова: Вие готов ли сте да поемете определени ангажименти, които да влязат във Вашия договор, и ако да, какви?

Митко Димитров: Разбира се, че съм готов, стига да бъдат разумни. Аз не знам какви ангажименти трябва да бъдат залегнали. Това, което бих казал е, че не на първия, но още на втория ден с абсолютно всички колеги по редакции бих се срещал и разговарял, дори и с колегите, които се явяват на настоящия конкурс. Отново казвам, ние се явяваме за да дадем идеи, да дадем най-доброто от себе си за развитието на тази институция.

София Владимирова: Освен да дадете идеи, Вие се явявате, за да бъдете избрани да управлявате.

Митко Димитров: Дали ще бъде избран, това зависи от вас.

София Владимирова: Това е наша отговорност. Но за да сме максимално спокойни за това, Ви питам: какви са Вашите гаранции, че хората тук, и хората, които не са в залата биха приели Вие да бъдете мениджър на радиото.

Митко Димитров: Тези, които ме познават знаят, че аз съм изключително диалогичен човек, държа на работната дисциплина. За да има успехи дадена организация, правилата и работата трябва да се спазват. Винаги в тежки ситуации, не само когато нещо се случва в държавата и трябва да реагираме като информационна институция, аз съм бил не само при колегите от „Радио София”, н и при колегите от програма „Хоризонт”. Виждаме, че има представители на програма „Хоризонт”, те могат да го потвърдят.

София Владимирова: В схемата, която представихте пише, кабинет на генералния директор.

Димитров: В момента това се нарича секретариат. Доколкото знам, такава структура има и в БНТ, и вместо да се нарича секретариат, за да не се казва, че в тази структура работят основно

секретарки, по звучно е да бъде кабинет на генералния директор, през който минава цялата така наречена поща.

София Владимирова: Какви ресори сте предвидили за УС?

Митко Димитров: Международна дейност, Финансова дейност, Радиопрограми, Мултимедийни програми. Отново казвам, мултимедийните програми през тези три години, аз видях нов облик на интернет радио „Бинар”. Позволявам си да поздравя колегите, част от тях работиха в „Радио София”, след това част от тях преминаха към интернет радио „Бинар”. Там наистина са в свои води. Чувстват се професионално стоящи, правят хубав продукт, който отново казвам, че ще доразвия като създадем специален „стринг” канал за хора в неравностойно положение, най-вече за хора с увредено зрение. Имам готов проект, имам и готов екип, част от коато е тук. Благодаря им за подкрепата.

София Владимирова: Благодаря.

Мария Стоянова: Колеги сега навлизаме в една от най-интересните части, освен всички които минаха.

Митко Димитров: Г-жо Стоянова, Вие няма ли да ми зададете въпрос?

Мария Стоянова: Третата част в тази конкурсна процедура предлага по регламент гостите в залата и журналистите от БНР да отправят своите въпроси към кандидата. Трябва да имате предвид, че въпросите трябва да отговарят на условието да са свързани с програмната политика на съответния кандидат, която той предлага в програмната схема и конкретната дейност в БНР. Затова имате на разположение 30 минути. Заповядайте. Моля, представете се.

Журналист: Г-н Димитров, Вие сте млад човек, ще имате ли силите да поемете отговорността, която трябва да носи един генерален директор на БНР?

Митко Димитров: Млад съм - това е видимо, на 32 години съм, женен с едно дете. Всички наричаме радиото „старата къща”, и ако нещата не се променят и в пряк и преносен смисъл, тя наистина ще си остане „стара”. Да млад съм, да, образован съм, да, мисля, че имам волята, амбициите и желанието да променя в позитивен план БНР. Аз няма да го променя сам, ще го променим всички заедно. Благодаря.

Анелия Иванова „Радио София”: Вие казвате, че сте поели „Радио София” в една ситуация, в която е силно казано, че е имало своя програма. Когато поехте тази програма, една от регионалните програми на БНР, имахте ли готова концепция, на какво стъпваше тя, доколко успяхте да я развиете, какво остана недовършено. За да си извадим всички ние изводите, дали това, което тук представяте пред всички нас, е изпълнимо, постижимо. Вторият ми въпрос: Очевидно за всички е ясно, че една медия, особено БНР, работи с хора с основателно самочувствие на творци. Работата на генералния директор е и мениджърска в по-голяма степен. Ще имате ли възможност, имате ли нагласите и как ще се справите като мениджърска функция?

Митко Димитров: Разбира се, че има какво още да направим за развитието на „Радио София”. Всяка една програма на БНР е жив организъм и този жив организъм следва да се развива. Трябва да приемем програмите като едно цвете в саксия, което цвете го поливаме и то расте и издава хубави мириси. За съжаление, не успях да реализирам една идея по отпускането на един нов предавател на връх Драгойца на Ябланица. Чрез който предавател щяхме да увеличим регионалното покритие на програмата, за да достигнем до точки, имам предвид Ботев град, Правец, Етрополе. Това са населени места, в които търговските радиооператори не проявяват интерес. Ние като обществена медия, би следвало да предоставим нашата програма в тези населени места. Има възможност това да се реализира. Доколкото си спомням, това би струвало годишно на радиото между 20 000 лв. и 22 000 лв., което може да бъде поето като финансов ангажимент. Вторият Ви въпрос. Да, генералният директор не е главният редактор на програмите, той е преди всичко мениджър на институцията. Какво е важно за един мениджър, това го има и в теорията на управлението, а и в практиката като мениджър аз съм го изпитал. Важни са три неща: човешкият фактор,

продуктът, печалбата. Тоест, когато имаме едни мотивирани и професионално стоящи хора, които реализират качествен продукт, ние ще имаме печалба, която не е задължително да има финансово отражение. Печалбата е доверието на нашите слушатели.

Борислав Кацарски, радио FM: Г-н Димитров, от 26 години съм социален журналист. Практиката ме е научила, че когато се говори за хора с увреждания и хора със зрителни увреждания, като се каже нещо, обещано то е да се търси, като завещано. Защото, предизборни лозунги много и след това всички знаем какво се случва. Искам да Ви попитам, наистина ли сериозно смятате да развиете тази Ваша платформа и концепция? Това е важно за всички хора със зрителни увреждания, които в последните 7 години загубиха и едната печатна медия, която имаха.

Митко Димитров: Благодаря Ви за въпроса. Мисля, че ме познавате добре още от 2006 година, когато Вие сте участвали под различни форми в програми на радиото, след което сте прекъснали или са Ви прекъснали, не съм точно убеден кое е по правилно. Поемам такъв ангажимент. Пуснахме рубрика за хора в неравностойно положение в програмата на „Радио София”, която и към настоящия момент върви. Поемам този ангажимент в кратки срокове да реализираме този проект.

Венета Гаврилова програма „Христо Ботев”: Г-н Димитров, имате намерение да оглавите и развиете и програмите „Христо Ботев”, и „Хоризонт” на БНР. Дали тези Ваши намерения се основават и на познаването на настоящите програми. Направи ми впечатление, че имате намерение да направите детски екип. Това екип от деца ли е? Сега има детска редакция, както и много други редакции в програма „Христо Ботев”. Искате да дадете ход на образователните програми, каквито и в момента има, има и християнско предаване. Що се отнася до обвързването на програмата, мисля че за „Христо Ботев” ставаше дума, с християнските ценности, нека да ги наречем общочовешки ценности, защото БНР се слуша не само от християни, православни християни, а от българи, хората които говорят български и се чувстват български граждани. По повод новите технологии, които да залегнат в образователните предавания. Да, това е чудесно, в някакъв смисъл изпреварваме нещата, защото си говорим и етиката, и новите технологии в програмата. Не забравяйте, че технологиите се променят бързо, а човек се променя много малко. Не знам дали Ви попитах, но уважавате ли колегите си, които работят в момента и това, което правят в националните програми? Благодаря.

Митко Димитров: Благодаря Ви за въпросите. Няма как на 100% да знам какво звучи в конкретна национална или регионална радиoproграма. Това е доказателство, че липсва саморекламата. В детска редакция, разбира се, че трябва да влязат и деца. Не да работят на трудови договори. Както в детските хорове на БНР участват деца, така и в програмите могат те да участват. Казвам, че детските предавания трябва да бъдат засилени в програма „Христо Ботев”. Колегите от програма „Христо Ботев” наистина трябва да имат по-голямо самочувствие, защото тя по себе си е уникална и прави хубав, качествен продукт. Ние в радиото не сме се събрали да се обичаме, а трябва да се уважаваме. Обичаме се в къщи. В работата преди всичко - уважение с колегите.

Адриана Киселинчева, програма „Хоризонт”, председател на СБЖ на БНР: Току що ми подадохте въпроса, който исках да Ви задам. Говорите за уважение към колегите. Няколко пъти казахте, че работите прозрачно, честно, креативно. Моля, да коментирате и обясните, преписката, която е образувана в Комисията за защита от дискриминация, по ваш адрес.

Митко Димитров: Благодаря Ви за въпроса. Това, че определени колеги наистина намират основание да се оплакват в институциите, всеки има това право. Институциите са компетентни да кажат има ли основание да се направи проверка, или няма. Всеки един е в правото си, както и аз да подам сигнал до някого. Беше подаден сигнал преди време, че съм източвал бюджета на БНР с роднини. Нито имам назначени роднини, нито предвиждам да назначавам роднини. Не съм в конфликт на интереси с абсолютно никого. Какво показва

проверката, която дойде. Тя дойде, когато в едно мое интервю загатнах, че ще се кандидатирам и участвам в конкурс за генерален директор на БНР. Проверката показа, че не само не съм източил пари, а дори съм реализирал икономии. Другото е, че тази проверка не проверява лицето Митко Димитров, а дейността на БНР. Аз не представлявам юридическото лице. Нали правите разлика?

Адриана Киселинчева, програма „Хоризонт”, председател на СБЖ на БНР: Искам да добавя, че е сформирана Комисия по случая за дискриминацията.

Мария Стоянова: Извинявайте колеги, стана дума в началото на изслушването, че тази трета част от процедурата дава възможност да се задават въпроси, но те трябва да са свързани с програмните виждания, програмната схема, концепцията на съответния кандидат. Г-н Димитров, не сме тук, за да се надвикваме. Сигурна съм, че този спор или евентуално състезание между нас, аз бих могла да го спечеля, и Вие също нямайте съмнение в това. Ще ви помоля да се ограничите във вашите въпроси в тази рамка. Предварително благодаря. Други въпроси, колеги, има ли?

Силвия Великова, програма „Хоризонт”: Провокирана от Вашите намерения, г-н Димитров, да правите съвместна емисия с БНТ. Понеже разбрах, че не знаете всичко за програма „Христо Ботев”, дали знаете, че в програма „Хоризонт” по същото време има централен осведомителен бюлетин? Това, че вие сте единствената програма, която не го предава, означава ли, че не харесвате нашите новини, харесвате повече на нашите приятели от БНТ?

Митко Димитров: Напротив, благодаря за въпроса, г-жо Великова. Нека да си имаме взаимно уважение и да бъдем по-коректни.

София Владимирова: Не виждам въпросът да е некоректен. Моля, да ме извините.

Митко Димитров: Не съм казал, че е некоректен, а да бъдем винаги коректни, когато заставаме зад този микрофон. Бюлетина в БНР, ние го излъчваме в сутрешния часови пояс. Не е необходимо да повтаряме неща, които се излъчват в програма „Хоризонт”. Ако някой иска да го чуе, може спокойно да завърти честотата и да слуша вечерния бюлетин на програма „Хоризонт” в ефира ѝ. Ние трябва да представяме на нашите слушатели алтернатива в този часови пояс. Слушателите искат да чуват и нещо различно.

Силвия Великова, програма „Хоризонт”: Г-н Димитров, сериозно ли мислите това, което ми отговорихте, че „Радио София” осигурява алтернатива на националното радио, чрез новините? Това е бюлетин, който се излъчва по всички регионални радиостанции.

Мария Стоянова: Колеги, моля ви, имахте възможност да зададете вашите въпроси спокойно, оставете и вашите колеги да ги зададат.

Митко Димитров: Г-жо Стоянова, мисля, че действате по-привързано към определена аудитория.

София Владимирова: Мога ли да взема думата. Г-н Димитров, вече трети път Вие цитирате г-жа Стоянова, във връзка с някакви проучвания. Моля ви, тук има трима нови членове на Съвета. Такива подмятания, аз лично, не съм съгласна да толерирам. В какви отношения е влизано или не е влизано, не мисля, че е мястото на това изслушване. Наистина Ви моля да не влизаме втори път в такава форма на разговор. Моля, когато някой задава въпрос, да има уважение в залата към него. Ние също имахме уважение към цялото изслушване и всеки един от въпросите, които беше зададен. Това, което се случва в момента, не мисля, че Ви помага.

Мария Стоянова: Нали си даваме сметка, че това е изслушване за работа. Дайте възможност на кандидата. Когато всички говорим, кандидатът не може да се фокусира върху мислите си. Ще ви помоля, да се въоръжите с търпение, защото имаше въпроси на г-жа Великова, ако вече не сте се отказала от него, нямаме друг въпрос? Получихте отговор? Заповядайте.

Антоанета Титянова: Радиото притежава съкровищница, тя е на цялата българска култура, знаем какво направи „Мистерията на Българските гласове” и великолепните качества на всички музикални състави на БНР. По какъв начин смятате, че може да се използва това

богатство на БНР? Много от песните, които са в „Златния фонд”, не се излъчват, а е хубаво да станат освен популярни чрез ефира и да носят печалба. Мислено ли е по този въпрос?

Митко Димитров: Споменах го и в моята концепция, имаме уникален фонд които не се използва рационално. Чрез засилване на тази музика във всички ефирни програми на радиото, чрез дигитализирането, цифрофизиранието на „Златния фонд”, ще има по лесен достъп до тях.

Мария Стоянова: Други въпроси има ли? Заповядайте.

Таня Величкова, програма „Хоризонт”: Намерението Ви хонорарите да влезнат в заплатите, с което да се реши голям за радиото проблем. Тъй като хонорарите до голяма степен се получават за авторство, за творческа работа, а тя не се мери на килограм. Ако приемем, че един репортер всеки месец прави X интервюта, те имат различна сила, стойност, отзвук и т.н. В този смисъл, ако хонорарите влязат в заплатите, как ще се отчита справедливо приноса на всеки за програмата, за месеца, за предаванията? Предполагам не е възможно заплатите да се променят всеки месец, според това кой какво е допринесъл. Казахте, че държите много на работната дисциплина, ние можахме да видим колко сте педантичен в това по време на протеста. Общият ми въпрос е, как се отнасяте към наказанията като управленски подход и смятате ли, че в една обществена медия страхът е добър мотиватор? Благодаря.

Митко Димитров: Когато се реализира продукция, която не е описана в длъжностните характеристики, така наречено авторство или работа по оперативни програми или международни проекти, там ще продължи механизмът по получаване на хонорари или подписване на граждански договори. Относно работната дисциплина по време на протеста, аз съм се старал да не позволя да се замърсява ефира на програмата, която ръководя. Проблемите, които се получиха, трябваше да си останат вътре в институцията. Мисля, че действях правилно, като не позволих ефира на „Радио София” да бъде замърсен по какъвто и да е друг начин. Относно наказания. Ние, аз също съм журналист, ние не сме „божи кравички” и никой не е защитен под каквато и да е форма. Когато няма спазване на правилата, логично е, за да се променят нещата, ако не става по един начин, то да стане чрез административно наказание. Всеки един от нас е подписал трудов договор и се водим по трудовото законодателство. Не виждам проблем във всяка една институция, когато има нарушение, ако се наложи, да има и наказание. Няма от какво да се притеснявам, когато нещата вървят, когато нещата са наистина позитивни, когато има конфликт, а то неминуемо ще има, никой не е застрахован. Трябва да се седне на масата и да се реши проблема, с диалог, с плурализъм, ето това също е плурализъм.

Мария Стоянова: Благодаря. Други въпроси?

Журналист: Г-н Димитров, бихте ли обяснили за електронното управление, което бегло споменахте в концепцията?

Митко Димитров: Мисля, че като модерна институция, каквато трябва да е БНР, следва да въведем електронно управление. И първата стъпка е въвеждане на електронно деловодство за цялата система, да има по-лесен достъп до входящата кореспонденция, до абсолютно всички документи, които влизат в системата на БНР.

Журналист: Винаги съм се чудила, защо даваме право, например на „Джаз Феста” в Банско, отиват 8 колеги от БНР, всеки се включва, ако един не запише, другият колега не му дава запис, а моли колеги от другите медии да му дадат? Нужно ли на едно събитие да ходят толкова много хора от БНР?

Мария Стоянова: Разбирам, Вашият въпрос се отнася до оптимизация.

Митко Димитров: Разбира се, че не е логично екипи от всички програми да отразяват конкретно „Джаз Фестивала”, това трябва да е в приоритетите на програма „Христо Ботев”, която да предостави репортажни форми и на другите програми, които да излъчат в свои предавания. Програма „Христо Ботев” може да предаде информация на останалите програми, тъй като той е журналист на БНР. Нищо, че има подписан договор за работа в конкретна програма. Шапката е БНР.

Журналист радио „Бинар“: Защо фестивалът в Банско да бъде предаван от програма „Христо Ботев“, а не да направим „лайв стрийм“ от радио „Бинар“? Благодаря.

Митко Димитров: Програма „Христо Ботев“ е образователна и културна програма. Там има специализирани музикални предавания. Да, радио „Бинар“ има „стрийм“ и с картина може да допринесе за неговото предаване. Може колега от програма „Христо Ботев“ да отиде с радио „Бинар“, но логично е екипи на различни ефирни програми да бъдат заедно.

Мария Стоянова: Ако няма други въпроси, да благодаря на доктор Димитров, да благодаря на присъстващите в залата за активността, с която поставяха въпросите си. Естествено, тя е разбираема, като се има предвид и настоящата позиция на доктор Димитров. С това изслушването на третия кандидат, във втория ден от разговора за БНР, който започнахме вчера, приключи. След кратка пауза, ще се срещнем отново, за да продължим със следващия кандидат, г-н Христин Стрижлев.

Изслушване на Христин Стрижлев

Мария Стоянова : Дами и господа, колеги, започваме четвъртия за днес разговор за БНР, за неговото бъдеще, за визията за неговото развитие и управление. Ред сега да представи своята визия е на г-н Христин Стрижлев. Заповядайте.

Христин Стрижлев: Благодаря. Добър ден, г-жо Председател, уважаеми членове на СЕМ, уважаеми дами и господа, колеги. Имам намерение да представя пред вас, следната презентация, която съм озаглавил „БНР развитие“. Това, с което искам да започна, е да потвърдя, че през последните три години съм член на УС на БНР и в това ми качество имам известно предимство с оглед на посланието и актуалното състояние на БНР, и същевременно недостатък, защото ме прави отговорен за всичко, независимо от степента ми на участие в процес или решение. Въпреки това качество, позволете ми да ви запозная с вижданията си за настоящото положение в БНР и възможностите за развитие на медията. БНР, както знаете е огромна организация с различни дейности и приоритети. Ние създаваме две национални програми, вече 9 регионални програми, в БНР работят 6 творчески състава, налице са и „Радиоохранилище“ и почивни бази. Един конгломерат от дейности, които да бъдат управлявани. БНР разполага със сериозни бюджетни средства. Бюджетът за настоящата година е в размер на 44 милиона лева, от които близо 24 милиона са разходите за персонал. Над 7 милиона са разходите за излъчване на нашите програми. 4 милиона лева са разходите за капитално строителство и само 87 хиляди лева са разходите за обучение на персонала. Съдържанието на програмите е водещо за обществена медия, като БНР. Ние предлагаме разнообразно съдържание за широк кръг слушатели. Програмите на радиото имат между 25% и 30% аудитория. Каналите за вътрешна и външна комуникация са от изключително значение за правилното функциониране на системата, наречена БНР. Персоналът на радиото е малко над 1300 човека, специалисти в различни сфери, в различна възраст. Какво направихме до тук? За близо 3 години беше свършено много и сигурно още повече не беше свършено. За мен най-важното е, че се запази съществуващото доверие в обществената медия. БНР продължи да прави най-качествените новини в радиоефира. Инициирах стартирането на истинска професионална дигитализация на архива. „Музикална къща БНР“ е с нов мениджмънт, огромен потенциал за развитие, за което имам не малък принос. Теодосий Спасов е главният директор, а Росен Гергов - главен диригент на оркестъра. Направихме одит и оптимизация на програмите в БНР и спестихме близо 2,5 милиона годишно. Създадохме първото мобилно приложение на БНР. Всички програми бяха обединени в дигитален плейър. Какви са целите, които за мен са важни и чрез постигането на които ще се гарантира развитието на БНР. Важно е да продължи спазването на основния приоритет на обществената медия - създаване на качествено съдържание за максимално широк кръг слушатели, при осигурена редакционно независимост и отговорност на журналистите. Нужно е увеличаване на аудиторията чрез

промяна на съдържанието в посока съвременни и полезни програми. Повишаване на приходите чрез оптимизиране на рекламните тарифи, системата на планиране на реклами и търговската политика на радиото. Нужно е и подобряване на приходите и статута на „Музикална къща БНР“. Подобряване на качеството на излъчването на база на извършения одит, цифровизация, разширяване на покритието и създаване на програми за българите в чужбина, подкрепа на българската култура и дигитализация на „Златен фонд“ на БНР. За да изпълня тези цели, моето намерение е да се фокусирам по следните въпроси. По-добър екип, който трябва да бъде създаден веднага след стъпване в длъжност, оптимизиране на персонала, подобряване на функцията и прозрачността на работата на УС, обучение и квалификация на персонала. Подобряване на покритието, защото има цели региони в страната, които за съжаление се покриват не толкова качествено. Оптимизирането на сайта. По-добра вътрешна и външна комуникация. Генерално осъвременяване имиджа на БНР. Това трябва да стане в съзнанието на хората, като истинско съвременно радио, от което те имат нужда. Най-важното е развитието на редакционното съдържание. Свободата на словото и правото да се търси и получава информация са основни принципи за функциониране на демокрацията. Обществения медиите имат важна роля, чрез осигуряване на разнообразно съдържание с високо качество. Основната мисия на БНР е да информира, образова, забавлява слушателите на разбираем език за ежедневните теми и проблеми. Важен елемент за всяка програма на БНР е музикалното съдържание. На фона на това, което се случва в света със „спот“ и „файл епъл мюзик“ поради огромния интерес към, тях и към музиката, която те дават възможност да се слуша. БНР трябва да предложи в своите програми безплатна, качествена и разнообразна музика. Развитие на радиото в интернет. За всяка медия присъствието в интернет не е въпрос на желание, а естествено състояние, без което няма съществуване. Да се направи нов съвременен интернет портал на БНР. Този който имаме, е доста остарял и нефункционален. Регулярно да се обновяват сайтовете на програмите, имам предвид програми, в които новините са от преди 4 дена. Разнообразни музикални стриймове. Според мен видео съдържанието трябва да е за реклама на радиото и неговите продукти и да се отразяват важните за радиото събития, като това, което в момента правим ние. БНР трябва да присъства в „туитър“, както е необходимо обновление и развитие на „фейсбук“ страницата на БНР. Необходима част е ефирното и технологично развитие, трябва да бъде представен план за технологичното развитие на БНР пред СЕМ и КРС. Трябва да се цифровизират докрай регионалните програми на радиото, ефирния сигнал на БНР да достигне до всички, които пътуват по магистралите в България, без прекъсване в тунелите. Да продължи технологичното обновяване на звукозаписните студия на БНР в София и в страната. За да постигнем тези цели, необходима е такава организационна структура, която да осигури изпълнението им. Тя трябва да гарантира ефективността на управлението, прозрачността му, откритостта му, съпричастността и диалог на всички нива. Най-важното, което предлагам е следното: собствени ресори за членовете на УС, заседания на УС, фиксирани в определен ден, с определен дневен ред, на които да присъстват всички директори, които имат въпроси за решаване, ежеседмични заседания на съвета на директорите, заседания на обществения съвет веднъж на 3 месеца. Ангажирам се да направя анализ и утвърждаване на функцията на директорите и техните пълномощия в много бърз срок, ако бъде избран за генерален директор. Нужна е приемственост по отношение на политиката за намаляване на разходите и плавно намаляване на числеността на персонала, чрез анализ и съкращаване на длъжности на пенсионирани или напуснали служители. Нужен е атестационен режим и месечна оценка, като основание за размера на диференцирано допълнително възнаграждение. Най-важното е да се осигури независимост на журналистите и ограничаване на всякакви възможности за административна и политическа намеса в работата им. Всички мои предложения бих искал да бъдат широко обсъждани и коментирани с колегите, те ще бъдат приложени, само ако бъдат възприети и има консенсус по тях. Предложението ми за редакционна структура е,

националните програми да бъдат оглавени от главен редактор, а не директор. Към главния редактор да има административен секретар, който да поеме административните функции, и да има отговорни редактори на всяко предаване, които да работят в синхрон помежду си. Това са идеи и предложения, които много бих искал да обсъдим всички заедно и да постигнем консенсус за подобряване на работата. От изключително значение за изпълнение функциите на БНР като обществена медия е финансирането. Бюджетът, с който разполага БНР, е достатъчен за изпълнение на ангажиментите, които има като обществена медия. Важно е да се увеличат рекламните приходи в резултат на увеличение на слушаемостта ни. Да се осигурят приходи от продуцентските права, които притежава радиото. Важен източник на финансиране са европейските програми. Създаване на нови популярни проекти, продукции и събития под шапката на „Музикална къща БНР“, приходите от които да отиват за инвестиране в ново съдържание. Естествено, най-важното, което имаме като задача, е да правим програма. Искам да ви запозная накратко с някои идеи по отношение на програмите на БНР. Програма „Хоризонт“: Реорганизация на творческата структура, отпадане на продуцентското начало, нова звукова опаковка на програмата, анализ и преподаване на програмата, провеждане на годишни конкурси за нови предавания. Искане ми се да въведем всекидневни промоции на водещите предавания в програмата. Да създадем механизъм за избор на редакционна колегия и правилник за дейността ѝ. Да изработим заедно нов, писмен, професионален кодекс. Да има правила за прием на журналисти в „Хоризонт“ за тяхното професионално и административно развитие. Задължително изискване за висока писмена, езикова и творческа култура, спазване на форматен часовник, които заедно да изработим. Обучение, обучение и обучение. Програма „Христо Ботев“, трябва да се превърне в още по-слушано и интересно културно радио. Да се обособи звено, което да произвежда културни новини на принципа на политическите и спортните и да ги излъчва като специални емисии, но не само в „Христо Ботев“, а и в „Хоризонт“, и в регионалните програми. Не само да се отразяват културните събития, но и да се създават. Да се използва богатия музикален ресурс, което и се прави. Програма „Христо Ботев“ да не се занимава със сервизна информация, а с това, в което ѝ е силата - култура, образование, обучение. „Радио България“ е особена структура в БНР. Виждам нейното развитие в разширяване територията на разпространение в програмите сред българите, както по различните региони, така и в държавите, в които има българско население, като Испания, САЩ, Великобритания и Канада. Регионалните радиостанции са важен елемент от структурата на БНР. Искане ми се да направим анализ на програмните схеми и да махнем вътрешната конкуренция между отделните програми. Често пъти в областен град, в който имаме „Хоризонт“, „Христо Ботев“ и някоя от регионалните програми, в същото време чуваме едни и същи предавания. Това според мен е недопустимо. Техниката трябва да се поднови в съответствие със съвременните технологични изисквания и в РРС, защото в голяма част от тях сигналът не е цифров. Стартиране на нова регионална програма в БНР. Това е план на радиото отпреди 10 години. „Радио София“ има в какво да се развива. За мен радиото трябва да бъде софийско - градско радио, което да включва всичко интересно от града и региона. Музиката трябва да бъде много разнообразна, защо не и 50% българска. Има ниша в София за такова градско радио. Радиото трябва да следи, отразява и присъства във всички важни събития в София. „Бинар“: развитие на „нишови“ музикални канали в съответствие с проекта „визия“. Като казвам „нишови“ музикални канали имам предвид, не само жанрови, а и тематични. С голямо удоволствие в момента слушам канала на ВВС, който пуска само „drinks“, канал който по Коледа колегите пускат, е само с Коледни песни. Ние също имаме интересни идеи в това отношение. „Бинар“ трябва да отразява събитията, които са важни за БНР, не да се мъчи да ги създава. Накрая, искам да споделя с вас какво е моето мнение за социалната и културната мисия на БНР. Считам, че спазването на мисията на общественото радио към хората в неравностойно положение, хората в третата възраст и младежката аудитория, трябва да става чрез създаване на предавания „от тях, за тях“, нещо, което е

европейска практика и има изключително голям успех. Предложил съм в своята концепция проект на БНР с „Български червен кръст” и МВР, за създаване на система за информация при бедствия и аварии. Според мен трябва да продължи и радио-училището. Културната мисия на БНР, освен да отразява всички културни събития в своите програми е и да подкрепя българската музика и култура. Това, което предлагам, е процентно увеличение на българската музика с цел увеличаване приходите и възможностите за развитие на българските музиканти и продуценти. Включването на български артисти в правенето на радиотеатър, четенето на книги в ефир. Обновяването студиата на БНР ще даде възможност за нов ресурс със звукозаписната музика и концерти и българските музиканти трябва да бъдат с предимство в нашите студиа. Дългосрочна стратегия за работата с Дружествата за колективно управление на права, трябва да постигнем заедно и то с участието на Министерство на финансите. Генералната мисия на БНР, четох протокола на СЕМ, в който се коментираха такъв тип въпроси, е извадена от декларацията на Комитета на министрите на Съвета на Европа, и аз съм абсолютно съгласен, че това е подкрепа на общозначими цели и информиране на обществото относно демократичните процеси, междукултурно разбирателство и обществена интеграция, чрез смесване на различни видове качествено съдържание и услуги. БНР трябва да бъде обект на постоянно обществено наблюдение, да бъде отговорна и прозрачна медия, която да изпълнява своите функции. Завършвам с това, че започнах да се занимавам с радио още през 1994 година, и за мен винаги БНР, за нас хората, които правиха частно радио, е било пример за висок професионализъм. Когато преди 3 години дойдох в БНР, се убедих, че тези ни очаквания и усещания имат своето основание, и то е, че там работят изключителни професионалисти. Работата на ръководството на радиото, на генералния директор е да осигури условия на тези хора да работят спокойно, без натиск. Моята цел е БНР да бъде съвременен, модерен и обществено радио. Благодаря ви.

Мария Стоянова: Благодаря на г-н Стрижлев, спазихте стриктно двадесетте минути, с които разполага всеки кандидат в този конкурс и тази процедура. Сега думата ще вземат съветниците, да влезнат в директен диалог с кандидата. Г-н Атанасов, ако нямате нищо против да започнете пръв.

Иво Атанасов: Благодаря Ви, г-жо председател. Уважаеми г-н Стрижлев, поне двама от членовете на Съвета са наясно с Вашите възможности, тъй като имахме шанса в последните три години, по много въпроси, свързани с националното радио, да говорим, да се изслушваме и т.н. Смятам, че концепцията Ви е добре подредена и приемлива в по-голямата си част. Това, което според мен ще бъде в някаква степен проблем, е въпросът за доверието, знаете какво имам предвид. Вие бяхте и сте член на УС в една ситуация, натоварена с напрежение. Казвате, че доверието към радиото се е запазило, но предполагам, че има дефицит на доверие не толкова към, а по-скоро вътре в радиото. Надявам се, ако станете генерален директор, да намерите начин да преодолеете дефицита на доверие, доколкото той съществува вътре в радиото. Не мога да не задам един въпрос, който е породен от начина, по който беше свалено предаването „Деконструкция”. Гласуването беше единодушно в УС, тоест и Вие сте гласували „за”. Като аргумент беше посочена една имуществена санкция от 3000 лева, която обаче така и не се случи, защото актът, изготвен от инспектори на СЕМ, не се превърна в наказателно постановление. Защо припомням това? Защото не чух какви са Вашите идеи относно плурализма в програмите на БНР, най-вече за плурализма в предаванията с икономическа и политическа тематика. Много е лесно да вземем буквата на закона и да се концентрираме върху едно предаване и да го елиминираме. Това е подход, който е лесен за реализация. По-трудно е да се види дали има баланс в общото звучене на радиото, дали се спазва плурализмът. За мен е интересно дали Вие, ако станете генерален директор, ще се отърсите от досегашния подход, който спира едно предаване, но без да се опира на изследвания и анализи за цялостното спазване на плурализма. Подход, при който такива наблюдения дори не се правят и при който твърде често една идея е представяна с малко

прозорче, а за друга ефирът се отваря широко и това дава повод, но не и основание, да се казва, че плурализмът е спазен. Добре разбираме, че това е формално, привидно спазване. Тъкмо на база на тази досегашна практика Ви питам какво е Вашето виждане за отразяването на различните гледни точки, на различните идеи и гледни точки в обществото. Благодаря Ви.

Христин Стрижлев: И аз Ви благодаря. Имам кратък и дълъг отговор на този въпрос. Ще започна с краткия. Предполагам, че той няма да Ви удовлетвори, но след това ще премина и към другия, ако ми позволите, разбира се. Краткият отговор е, че предаването „Деконструкция”, беше спряно не заради това, че имаше акт, който беше наложен от СЕМ, а то беше спряно, защото системно нарушаваше чл.6, ал.3, т.6 от ЗРТ. Генералният директор на БНР внесе предложение за спирането на това предаване, защото той носеше отговорност при нарушаване принципите на ЗРТ от него, или подчинено на него лице. Това е краткият ми отговор. Ако трябва да бъде малко по обстоен...

Мария Стоянова: Извинявам се, че Ви прекъсвам. Следващата седмица, БНР ще ни представи отчета си. Ако, нямате нищо против, да запазим дългия отговор за тогава. Благодаря Ви.

Христин Стрижлев: За мен е от изключително значение, както посочих и в настоящата презентация, е да осигурим първо спазването на закона, и на второ място възможността за плурализма на медията. Нямам нищо против мнението на г-н Волгин, тъй като това е мнение което се споделя от не малко български граждани. Мнението, което изразява в своите коментари, диалозите, които води със своите гости. Считам, че тези наши слушатели имат нужда да чуят такъв тип изказване. Това беше и причината, две години ние да правим всичко възможно да се вместим в изискванията на закона. Съжалявам, че този текст присъства в този вид, вие знаете защо този текст беше сложен, заради предаването „Гласове” на г-н Явор Дачков. Не мисля, че трябва да бъдем толкова стриктни в спазването на точно този текст. Наистина националното радио има достатъчно много предавания, в които да се чуят различните гледни точки. Но тогава, когато става дума за спазването на закона, знам че СЕМ е много стриктен и винаги, когато трябва да се приложи закона за ЗРТ, разберете че ние нямаме много възможности за маневриране. Получаваме хиляди писма, имаме десетки обаждания на хора, които искат да се чуе различната гледна точка. Ще ви дам пример: ако един водещ в БНР изкаже мнение, че атентатите в Париж не са станали, а това е един камуфлаж или това е нещо измислено, това е негово право, той може да го каже, той може и да го докаже, може би, но според мен е хубаво в рамките на това предаване ние да чуем и хората, които мислят, че всъщност атентати е имало, и че и жертви има. Това според мен отговаря на въпроса.

Мария Стоянова: Заповядайте колеги. Г-жо Жотева.

Бетина Жотева: Няма досега концепция на кандидати, в която да не се казва, че трябва да се върнат редакционните колегии. Защо ги няма? Защо не ги въведохте за последните две години? Какво точно смятате, че те трябва да правят, това, заради което са спрени или някаква нова технология?

Христин Стрижлев: Аз не знам те да са спрени. Това не е нещо, което УС или генералния директор могат да направят насила. Това е опция за колегите, които правят съдържание, да имат защитен механизъм и механизъм, по който те да решават всички важни за програмата неща. Когато в този механизъм наречен редакционна колегия, участват голяма маса от колегите, те ще могат да решават всичките проблеми вътре, да няма това напрежение. Дори и междуличностното отношение да бъде изгладено. Ние на няколко пъти молихме директорите на програмите, особено на „Хоризонт”, защото мисля че „Христо Ботев” има редакционна колегия и тя работи съвсем успешно, да направят всичко възможно да убедят колегите това да се случи. То е и полезно, защото винаги можеш в една такава колегия да кажеш ”ти направи чудесно интервю” или „това което направи не ти се получи”. Няма как да стане насила. Те са

нужни, първо обират напрежението, второ стимулират хората. Ще говоря с колегите, наистина да ги направим.

Бетина Жотева: Вие за себе си имате ли дефиниция за кризата в радиото, която настъпи? Ние гледахме отстрани, беше изключително напрегнато.

Христин Стрижлев: Имам, да. Моето мнение нееднократно съм го изказвал. Уважавам правото на колегите в радиото да изразят своето недоволство чрез съответния протест. И до сега съм убеден, че това беше единственото правилно решение към този момент, с оглед на изпълнението на разпореждането на закона. Другото беше да се уволнят много хора. Колегите не разбраха, че предната година бюджета ни беше намален с 10% по разпореждане на Министъра на финансите, но тъй като изискването беше това да не бъде за сметка на възнаграденията на персонала, ние намалихме капиталните разходи и никой нищо не усети. Бюджетът на радиото е направен така, че всеки месец получаваме трансфери, одобрени от министъра на финансите. Заплахата на министъра на финансите беше, че ако не направим това съкращение с 10% на разходите за персонал, последните два месеца няма да получим трансфери за заплати. Смяя да кажа, че ни липсваше добра комуникация с колегите, за да им обясним нещата, които предприемаме. Преди няколко месеца възстановихме ДДС, предложихме финансов механизъм, по който и хонорарите да бъдат възстановени. Това се случи към края на годината. Това е факт и тази година. Една част от хонорарите в програма „Хоризонт” са под формата на възнаградения за външни услуги, другата част са под формата на хонорари. Размерът на хонорарите е същия като миналата година. Комуникацията ни е изключително тежък проблем.

Бетина Жотева: Ако станете генерален директор, как ще разрешите проблема с комуникацията?

Христин Стрижлев: По моя инициатива започна изграждането на вътрешна интернет мрежа. Иска ми се да направим седмичен информационен бюлетин, защото често пъти информацията е изкривена, интерпретирана неправилно. Когато седнеш и обясниш, хората те разбират. Преди няколко месеца излезе информация, че УС си купува високопроходими автомобили. Беше обявена поръчка, но тези високопроходими автомобили, бяха за колегите във „Външни предавания” в Благоевград и Варна, те са им необходими, за да могат да си изпълняват ангажиментите. Говорих със синдикатите, говорихме и те го разбраха. По отношение на външната комуникация, там също имаме нужда от сериозно развитие.

Бетина Жотева: Ако се създаде същата ситуация с Министерство на финансите, догодина?

Христин Стрижлев: Тя е същата и тази година. Намерихме решение. Ситуацията е парадоксална. Тези 10% са около 2 милиона и 400 хиляди лева. Тези 10% държавата не ни ги взе, тя нареди да ги прехвърлим в други пера. Основната част прехвърлихме в перо външни услуги, командировки. На голяма част от външните ни сътрудници, ние плащахме от това перо. Решението е намерено.

Бетина Жотева: Бих искала да знам Вашето отношение към евентуално сливане на БНР и БНТ?

Христин Стрижлев: Имах възможността да изразя своето отношение, още преди 2 години. Тази тема се появява периодично. Не знам защо се появява, когато изтичат мандатите на генералните директори на БНТ и БНР. Практиката в Европа е 80% от обществените медии да са заедно, обаче едни 20% са разделени. Те си работят прекрасно. До този момент, освен красиви думи и хвалби, не съм чул нито една икономическа, финансова или друга обосновка, защо ще го направим това, какво ще доведе то и трябва ли да се прави. Имало е опити на 2 пъти, те са неуспешни. Ако с това нещо се цели да се увеличат парите за БНТ, няма да се случи. Нито ще се получат повече пари в БНТ, ще се разбие работата в радиото. Това е безсмислено упражнение, по този начин. Ако целта е да се намери работа на някой, това също според мен не е сериозно. Нека да изчакаме да видим работната група какво ще предложи като обосновка. За мен на този етап, по-скоро това не е сериозно.

Бетина Жотева: Благодаря.

Мария Стоянова: Заповядайте колеги. Г-жа Еленова.

Розита Еленова: Всички кандидати говорят за интеграцията и оптимизацията с фейсбук и другите социални мрежи. Интересно ми е Вашето мнение за музиката, която върви в ефира на БНР. Вие говорите за „Spotify” и „apple music”, на тази база бихте ли променили звуковия фон и как, ако Вие бъдете избран за генерален директор? Как?

Христин Стрижлев: Много ми се иска да успеем да бъдем по-атрактивни по отношение на музиката. За разлика от много, и най-вече Британските канали, където BBC има насочени към определените аудитории радиа, ние нямаме честотен ресурс в България за това нещо. „Хоризонт” трябва да продължи да излъчва музика, която да е широкообхватна. Предлагам тези форматни часовници, защото в „Хоризонт” има правила, но според мен те или са забравени или на моменти се забравят. Имах срещи с музикалните редактори, често пъти са планирани хубави песни, но не могат да бъдат излъчени, защото се преминава в повече говор. Хората искат да чуят новини, коментари, но искат да чуят и музика. Говоря да използваме интернет като допълнителни опции за излъчване на музика. Със създаването на радио плейър, който също беше зле комуникиран, събраха на едно място всичките програми на БНР, както ефирни, така и тези „стрингове”, се увеличи шест пъти слушаемостта на програмите в интернет. Това показва, че това нещо се харесва.

Розита Еленова: Благодаря.

София Владимирова: Г-н Стрижлев, поздравления за Вашето участие. Концепцията, която сте ни предложили е изключително професионална, съвременна и прецизна. Както Вие започнахте, това е Вашето предимство. Познавате работата и това си личи. Нещо, което ми направи впечатление, е това че сте от малкото кандидати, които обръщат внимание, че радиото е длъжник на хората в неравностойно положение, но Вие сте член на настоящото ръководство и имам два въпроса. Единият е мой, а другият е продиктуван от изслушванията, които минаха вчерашния ден. Задах го на кандидатите преди Вас, ще го задам и на Вас. Вие сигурно имате вътрешна мотивация и убеденост, за това се явявате на този конкурс. Можете ли да уверите и нас, хората, които трябва да вземем решение за това кой да бъде генерален директор на БНР, че Вие ще имате подкрепата на хората, работещи в радиото, да изпълните тази своя концепция?

Христин Стрижлев: За мен нещата стоят от две страни. На първо място радиото се управлява и в момента от генерален директор, който е избран от СЕМ. Неговата концепция е част от неговия договор за управление. Тоест УС и членовете на УС, които са поканени от генералния директор са ограничени в някакви рамки. Ние не можем да излезем от защитената идея как да се управлява БНР, което определено се прави от генералния директор. Ние нямаме право нито да уволним, нито да поощрим и т.н. Г-н Янкулов е един тип човек, образование, начин на работа, манталитет, аз съм друг тип човек. Надявам се да убедя хората, които не ме харесват, че просто може би не ме познават. Възможността е една - разговори и диалог, съобразяване с мнението на другия. Напрежението доведе до тежки събития. Това са неща, които не трябваше да се случват.

София Владимирова: Възникна въпрос при първото изслушване, че кандидатът г-н Петър Волгин, е продуцент в програма „Хоризонт”, и аз го попитах, той също не е ли част от настоящото ръководство. Той каза следното: ние вече сме отстранени от ръководството от така наречените „Продуцентски съвет”. Поправете ме, ако бъркам. Не присъстваме на тях. Защо не зная, попитайте ги. Ето, аз Ви питам, защо тези продуценти са отстранени от тези съвети? Ако правилно ги определям.

Христин Стрижлев: Не знам и аз. Те ги наричат „летучки”, нямам идея за какво става дума. Както е по закон, ние като членове на УС нямаме право да се месим в работата на творческите екипи. Зная, че г-жа Лили Маринкова ги кани, но те не идват. Дали това е вярно или не, не

мога да потвърдя. За мен това е въпрос на проверка, присъствието им на тези събития е изключително важно.

София Владимирова: Какви ресори бихте предвидили за членовете на УС?

Христин Стрижлев: На първо място са програмите и съдържанието в тях. Често пъти нямаме информация от какво имат нужда работещите. Необходим е човек в УС, който да държи пряка връзка с програмите, да има контрол върху финансите, техническата част и „Музикалната къща”.

Мария Стоянова: Благодаря на съветниците за въпросите. Навлизаме в третата последна фаза от това изслушване. Въпросите на гостите, на журналистите от БНР, по програмната схема. Г-жа Великова дава сигнал, че има интерес да зададе въпрос. Заповядайте.

Силвия Великова, програма „Хоризонт”: С риск да наруша Вашето предложение да дебатираме въпросите, съм провокирана от въпроса на г-н Атанасов за свалянето на предаването „Деконструкция”. Казахте, че г-н Волгин не е свален от ефир заради постановлението на СЕМ. Това пише в официалната позиция на сайта на БНР, заради системни нарушения. Не съм юрист, но съм чувала, че системно се доказва с поредица от действия, а те са писмени. Кой са тези системни нарушения, как БНР може да ги докаже, че е предупреждавало? Това е важно за колегите, които работят, да знаят. Може в един момент, когато някой е неудобен, да се каже, че системно нарушава нещо и да го свалят от ефир.

Христин Стрижлев: Отговорът няма да бъде строго юридически. Ние не търсим системност на нарушенията. През изминалите повече от две години ние правихме неколккратно опити да убедим г-н Волгин, че предаването, което прави е в нарушение на императивната норма на чл.6, ал.3, т.6 от ЗРТ. Знаете, че беше предложена форма на разделяне на предаването „Конструкция” на „Деконструкция” само и само да запазим предаването и да има контра пункт. Това предаване, което беше финалния повод за взимането на това решение, което беше внесено от генералния директор, и който го обоснова с това, че негова е отговорността за такъв тип сериозни нарушения. Ние приехме тази теза и гласувахме да свалим предаването. Достатъчно усилия направихме през изминалите две години, за да запазим предаването. Актът на СЕМ беше допълнителен елемент. Ако този отговор Ви удовлетворява, нямам какво друго да добавя.

Мария Стоянова: Налага се да направя едно уточнение, тъй като за втори път става въпрос, че ръководството на БНР е констатирало нарушение на ЗРТ. СЕМ е органът, който констатира и установява нарушение по ЗРТ, с това уточнение ще попитам залата дали имат други въпроси?

Венета Гаврилова, програма „Христо Ботев”: Говорите за повишаване на качеството на програмите, осъвременяване на „Христо Ботев” и повишаване на слушаемостта. Какво имате предвид, как това ще стане, според Вас? Очевидно една културно образователна програма не може да има особено голяма слушаемост, макар че имаме добра слушаемост. Под въпроса у защо това не е станало сега, досега, последните години?

Христин Стрижлев: Функцията, по мое мнение, на обществените медии е да правят такова съдържание, което не винаги би могло да бъде измерено количествено. В този смисъл, рейтингът като понятие е по-скоро нещо, което е приложимо за търговските медии, той безспорно е важен за рекламата. Често пъти, когато правим едно предаване, за нас количественото измерване, колко хора го слушат, не е най-важното. Когато правим предаване за хора с увреждания, не може да гоним рейтинг. Хората са малко, но те могат да бъдат 100% от всички. Не това е целта. Необходимо е количествено измерване на свършеното от обществената медия. Това количествено измерване не винаги трябва да бъде рейтинг, то трябва да бъде количествено като брой предавания, различна тематика, то може да бъде измерено като аудитория, която покрива или различни групи в неравностойно положение, младежи и трета възраст. Ние да успеем да направим предавания, които са нужни на хората. Дали са 2%, 5% не винаги е най-важно. В САЩ обществената телевизия, която прави

изключително качествени неща, има нисък рейтинг, но това не пречи тя да бъде изключително добре финансирана. Тоест трябва да намерим баланс, а не да гоним рейтинги. Това е моят отговор.

Венета Гаврилова, програма „Христо Ботев“: Споменахте финансирането, да уточните малко. В момента финансирането на програмата не е добро.

Христин Стрижлев: Да, не е добро. Посочих в моята презентация допълнителни възможности. Вие знаете, че миналата година, ние приключихме бюджета с 2.9 милиона остатък. Това ни даде възможност да увеличим от 1 януари с 5% заплатите на хората. В „Христо Ботев“ е нужно да работим за по-добро финансиране. Аз предложих точно тази форма да създадем единен екип, който да прави културни предавания, ползвани от другите програми. Има проблем в комуникацията на отделните програми. Моята идея е програмният директор да синхронизира работата помежду им. Това, което е интересно, да бъде допълнително стимулирано с хонорар.

Лъчезар Цветков, програма „Хоризонт“: Моят въпрос има връзка с миналото, но и с това, което ще се случва. По време на протестите в една информационна агенция се проведе и яростна кампания, срещу някои от водещите журналисти в програма „Хоризонт“. Тя продължи в серия публикации, цитираха се техни възнаграждения и т.н. Имало ли е обсъждане в УС, ваша позиция, като орган или Ваша лична позиция да подкрепите по някакъв начин нападаните по този начин служители в програма „Хоризонт“? Ако това се случи в бъдеще, какво ще направите?

Христин Стрижлев: Благодаря Ви. Не е имало такъв случай, да защитя такава позиция. Първо, че тази информация е защитена като лични данни, второ, аз съм най-малко човека, който би се интересувал от възнагражденията на журналистите. На мнение съм, че един човек, който е професионалист, трябва да получава добро възнаграждение. Това съм го заявявал неколккратно. Това за мен не е проблем. Това, което аз казах, е с оглед да бъде разрешен проблема с хонорарните възнаграждения. На този фон, аз получих бегла информация не по имена, за размера на хонорарите в програма „Хоризонт“. Аз съм на мнение, че високите възнаграждения за качествена работа трябва да са приоритет в работата на генералния директор на БНР.

Журналист, „Интернет радио „Бинар“: Ще си позволя да Ви цитирам. Трябва да сме по-алтернативни по отношение на музиката. Да използваме интернет, като допълнителни възможности за излъчване на по-разнообразна музика. Мога да Ви уверя, че ако бъдете избран за генерален директор, няма да имате много работа, защото „Интернет радио „Бинар““ създава 9 музикални канали, 24 часа с разнообразна музика. Използва продукцията за „Фонда“ на БНР. Това, което ме притесни, е Вашето изказване, че „Интернет радио Бинар“ по-скоро трябва да отразява, а не да се мъчи да създава важни събития за БНР. Какво ще се случи с хората, които създават продукцията в „Интернет радио Бинар“?

Христин Стрижлев: Не знам дали сте запознат, че трите нови канала станаха благодарение на сериозните ми усилия. Говоря за разнообразяване, за още такива канали. Да запазим тези, които съществуват, те са много ценни. Например за 3 март, Националния празник на България, да направим канал, в който да излъчваме възрожденски песни. Ние имаме базата данни, трябва да сме по-гъвкави. Видеосъдържанието трябва да има своята логика. По-интересно ще е, ако заснемете гостуването на един певец или артист в „Христо Ботев“, който дава интересно интервю, за да мога аз да го видя. Направихме канал в „You Tube“, който се нарича БНР „Мюзик“ и буквално за един месец имаме към 3 хиляди абонати. „You Tube“ ни предложиха „платинено членство“, за да можем да получаваме приходи от музиката, която имаме. Бях в Париж преди един месец на конференция, която се провежда и е иницирана от Скандинавските обществени радиостанции. На нея шефката на радио BBC и шефката на Шведското радио споделиха възгледите си за това как трябва да се развива радиото. Тяхното

мнение беше „Аудио ефирно”, да забравим за това да правим телевизия. Казвам какво е тяхното мнение, безспорно това са професионалисти. Аз го споделям.

Журналист, „Интернет радио „Бинар”: Мислите ли, че в момента някой може да се конкурира с „Интернет радио Бинар”, като сме единствената медия, която в момента излъчва?

Христин Стрижлев: Не, това е нещо, което трябва да се излъчва.

Журналист, „Интернет радио „Бинар”: Предполагам, знаете какъв човешки капацитет работи в това радио, за да поддържа такава визия. Ако станете генерален директор, ще увеличите ли човешкия капацитет?

Христин Стрижлев: За мен развитието на такъв тип работа е изключително важно. Ще му отделим специално внимание и ще развиваме и с пари, и с особен интерес.

Таня Величкова, програма „Хоризонт”: Имам въпроси, които бяха провокирани от концепцията на г-н Стрижлев. Защо искате да се премахне продуцентското начало в програмите? Как смятате, че трябва да се остойностява труда на служителите в БНР според различните професии? Вие споменахте за атестационни комисии. Моля да поясните кой да влиза в тях, директорът, външен експерт, колеги? Споменахте за активизиране на рекламната политика, с което да се увеличат приходите в радиото. В този смисъл как гледате на практиката, да се получават комисионни от служители на радиото? За какви заслуги и има ли конкурентно начало за получаването на тези комисионни? И в тази връзка, за какви заслуги е възможно в националното радио да бъде изплатена сумата от 77 104 лева, за една година, комисионни по Оперативни програми, на един служител без ДДС? Не спекулирам, това е официална сума, която ми е посочена от генералния директор в отговор на запитване по Закона за достъп до обществена информация. За по-голяма прегледност, разделено на 12 месеца се получава около 6 400 лева на месец без ДДС, от един служител.

Христин Стрижлев: Какво имам предвид, за премахване на продуцентското начало. Това са мои идеи, които ще обсъждаме заедно и да намерим най-доброто решение, което да е работещо. Мотивите ми за тези идеи. На практика продуцентите в БНР са не точно продуценти, те са изпълнителни продуценти. Тяхната работа е да организират всичко, свързано с конкретните предавания. Те са разделени на блоков принцип. За мен, признавам си, като човек, който идва от частния бизнес, беше интересно да разбере, как точно са организирани нещата и дали това работи. Видях, че една голяма част от хората, които са продуценти, всъщност са и водещи на определени предавания. За мен това до голяма степен е проблем. Защото, когато старши продуцент или главен продуцент в „Хоризонт” е водещ на предаване, той естествено, че има особено отношение към това предаване. Неговата работа според мен е той да се грижи за цялостния облик на програмата. Като продуцент той трябва да поощри хората, които са свършили по-добра работа. Той трябва да поощри и себе си, защото той е водещ. Това довежда до напрежение. Може би не съм прав. Искам да ги обсъдим тези неща. Ако намерим по-добър вариант за действие, добре, ако не успеем, ще остане този. Според мен обстановката в „Хоризонт” не е добра. Има хора, които се чувстват пренебрегнати, прекалено натоварени, хора, които работят повече, други по-малко. Това не се прави с цел да се намалят парите или да се премахнат. Не, напротив. За мен е важно да има правила, те да са ясни за всички. Програмната политика на радиото е изключително важна. Бюджетът на радиото се създава от два компонента - бюджетен трансфер в размер на 42 милиона и собствени приходи в размер на 2 милиона. Собствените приходи се събират от няколко източника. На първо място е рекламата, на второ място европейските програми, на трето място работата на творческите състави. В тази връзка от преди нас и по наше време съществува правилник за рекламната дейност, за хонорироването на хората, които носят приходи от реклама. Правилото беше, че всички в радиото могат да бъдат посредници по договор за реклама и да получат съответния хонорар, но за хората, които работят като рекламни консултанти в радиото, няма такава опция. На практика те си вършиха нещата, но в договорите като посредници се вписваха други техни колеги. И комисионните се получаваха

по същия начин. За мен това е лицемерие. Ние направихме механизъм, който се изразява в следното. Хората, които са рекламни консултанти в радиото, за заплатата която получават всеки месец, а тя никак не е голяма, са задължени да доведат приходи в радиото, мисля че беше 5 пъти размера на тяхната заплата. Ако те осигурят този приход в радиото, от този момент нататък имат право на допълнителна комисионна, която започва от 2% и до този момент максималната комисионна, която е изплатена, е не повече от 7%. Това е един допълнителен за тях стимул. Благодарение на този подход в последната година приходите са с 18% повече, а за миналата година бяха с 32% повече. Това нещо е уредено в правилник. Всички колеги могат да се възползват от тази опция. По отношение на тези 77 000 лева, приходите от европейски програми за миналата година, които са осигурени в БНР са в размер мисля на 900 000 лева. Тоест това представлява около 10 % комисионна за този човек, който ги е осигурил тези приходи. Признавам си, че лично аз не съм запознат с конкретния казус. Такова нещо през нас не е минавало.

Силвия Великова: Това е станало с разрешение на УС, с което ние разполагаме.

Христин Стрижлев: Съжалявам, трябва да го проверя, за да мога да Ви отговоря.

Мария Стоянова: Колеги времето за събеседване изтече. Благодарим на г-н Стрижлев за изчерпателното изложение. Благодарим на „Интернет радио Бинар”, че отново беше с нас в този втори ден от разговорите за бъдещето на БНР. Неколкократно стана въпрос за това излъчване, СЕМ има правомощия и в името на авторските права, за това държа да отбележа, че инициативата за това излъчване беше на СЕМ, благодаря за кооперативността и отзивчивостта за това пряко предаване.

Мария Стоянова –
председател на СЕМ

Бетина Жотева

Розита Еленова

София Владимирова

Иво Атанасов

Старши специалисти:
Албена Драганова и

Магдалена Сергиева